

RACHUNKOWOŚĆ BUDŻETOWA

NR 6(438)
WWW.RB.INFOR.PL

księgowość • sprawozdawczość • podatki

EWIDENCJA, KLASYFIKACJA, SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Zatrudnianie cudzoziemców – księgowanie wpłat do PUP

- Zasadność stosowania konta 221
- Należność w sprawozdaniu Rb-N

21
STRONA

TEMAT NUMERU

Podzielona płatność

- Zasady stosowania
- Zwrot podatku z rachunku VAT

6
STRONA

PODATKI

Dokumentowanie kosztów pomocy prawnej pomiędzy komendami Policji

- Brak opodatkowania VAT
- Dokumentowanie czynności

30
STRONA

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Naruszenie obowiązków informacyjnych przez zamawiającego

- Obowiązek informacyjny z art. 92 upzp
- Wyjaśnienie terminu „obowiązek niezwłocznego poinformowania”

32
STRONA

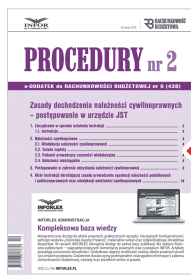
PRAWO PRACY

Korzystanie tego samego dnia z opieki nad dzieckiem i ze zwolnienia w celu załatwienia sprawy osobistej

- Kiedy można udzielić obu tych zwolnień jednego dnia
- W jaki sposób wykazać taki dzień w ewidencji czasu pracy

40
STRONA

W NUMERZE:

PREZENT
dla Prenumeratorów:
ŚCIĄGA KADROWEGO

W PROCEDURACH m.in.:
Wzór instrukcji dochodzenia
należności cywilnoprawnych

e-DODATEK
do pobrania na www.rb.infor.pl

SPRAWOZDAWCZOŚĆ BUDŻETOWA 2018

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW

KSIĄŻKA: „Sprawozdawczość budżetowa 2018” + **WIDEOSZKOLENIE** na pendrive:
„Zmiana rozporządzenia w sprawie sprawozdawczości budżetowej”
w cenie **128 zł** (brutto)

W publikacji omówiono m.in. zmiany w zakresie:

- budżetów jednostek samorządu terytorialnego (sprawozdania Rb-PDP, Rb-NDS, Rb-27S, Rb-30S),
- budżetu państwa (sprawozdania Rb-27, Rb-33),
- sprawozdania o stanie zobowiązań wynikających z umów partnerstwa publiczno-prywatnego (Rb-Z-PPP).

Opisano także nowe obowiązki, związane z ustaleniem kompletności i prawidłowości sprawozdań.

Szczegóły na: sklep.infor.pl

Spis treści

PRZEPISY I NOWOŚCI PRAWNE

- W wykazie stanowisk pracowników samorządowych trzeba uwzględnić inspektora ochrony danych 4
- Sąd zdecydował ws. kosztów dowozu dzieci niepełnosprawnych 4
- Dotacja z gminy na każde dziecko 4
- Wakacje w przedszkolu – informacja MEN 5

TEMAT NUMERU

- Adam Bartosiewicz
Podzielona płatność 6

KONKURS KSIĘGOWY BUDŻETU 2018

- Zadanie 3 – Test wiedzy 12

EWIDENCJA, KLASYFIKACJA, SPRAWOZDAWCZOŚĆ

- Marcin Nagórek
Wadliwa uchwała prawna wydana przez nieuprawniony organ 13
- Marta Banach
Ewidencja księgową VAT po centralizacji na przełomie roku 15
- Radosław Tyburczy
Ewidencja zaangażowania wydatków budżetowych na przełomie roku budżetowego 19
- Jarosław Jurga
Zatrudnianie cudzoziemców – księgowanie wpłat do powiatowego urzędu pracy 21
- Jarosław Jurga
Klasyfikacja budżetowa wody dostarczanej w galonach do dystrybutora 23
- Jarosław Jurga
Przechowywanie zestawienia obrotów i sald 25
- Adam Błaszko
Zasady dochodzenia należności cywilnoprawnych – postępowanie w urzędzie JST 26

CO NURTUJE KSIĘGOWYCH

- odpowiedzi na pytania z forów internetowych

- Jednostka budżetowa uzyskuje dochody z tytułu podatku od towarów i usług. W jakim wierszu w sprawozdaniu Rb-N należy wykazywać ten podatek? 27
- W jakim paragrafie ująć opłaty za korzystanie z miejskiej sieci deszczowej? 27
- Gdy prewspółczynnik VAT wynosi 6,46%, to zaokrąglamy go do góry czy do dołu? Powinno się wpisać 6 czy 7? 27

PODATKI

- Małgorzata Mastowska
Dokumentowanie fakturą usługi przechowywania dowodu rzeczowego świadczonej na rzecz prokuratury 28
- Adam Bartosiewicz
Odsprzedaż usług pomiędzy państwem a samorządową jednostką budżetową 29
- Tomasz Krywan
Dokumentowanie przez komendę Policji refundacji kosztów pomocy prawnej 30
- Sławomir Liżewski
Podwyższenie kapitału zakładowego szpitala miejskiego działającego w formie spółki z o.o. 31

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

- Marcin Nagórek
Naruszenie obowiązków informacyjnych przez zamawiającego 32

INFORLEX - O TO PYTAJĄ KSIĘGOWI

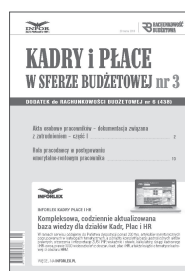
- Czy nabycie uprawnień emerytalnych to uzasadniony powód do zwolnienia pracownika 35
- Czy urlop rodzicielski udzielony bezpośrednio po urlopie macierzyńskim może zostać podzielony na części 35
- Jak ustalić staż pracy pracownika, który nie ma świadectw pracy od zagranicznych pracodawców 35
- Jakie są skutki niewywiązania się z podpisanej przedwstępnej umowy o pracę 35

PRAWO PRACY

- Barbara Porada
Kiedy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego należy podwyższyć do kwoty minimalnego wynagrodzenia 36
- Radosław Tyburczy
Zmienny składnik wynagrodzenia w podstawie nagrody jubileuszowej 38
- Marek Rotkiewicz
Korzystanie tego samego dnia z opieki nad dzieckiem i ze zwolnienia w celu załatwienia sprawy osobistej 40

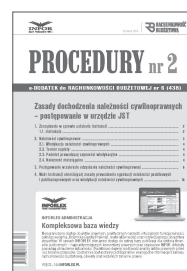
DODATEK:

Kadry i płace
nr 3/2018

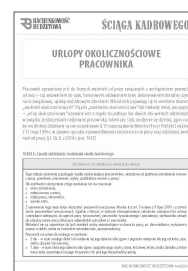
e-DODATEK

do pobrania
na www.rb.infor.pl

PREZENT

dla Prenumeratorów:
ŚCIĄGA KADROWEGO

PRAKTYCZNE KOMENTARZE 2018

z raportami specjalnymi „Plusy i minusy zmian”

Sprawdź na: sklep.infor.pl

W wykazie stanowisk pracowników samorządowych trzeba uwzględnić inspektora ochrony danych

Bez zmiany prawa jednostki samorządu terytorialnego mogą mieć trudności w zatrudnianiu inspektorów ochrony danych na samodzielnych stanowiskach. W związku z tym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (GIODO) wystąpił do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z prośbą o podjęcie prac legislacyjnych, które umożliwią jednostkom samorządu terytorialnego zatrudnianie administratorów bezpieczeństwa informacji (ABI) – przyszłych inspektorów ochrony danych (IOD) – na samodzielnych stanowiskach. GIODO zwraca uwagę, że problem ten nabierze szczególnego znaczenia po 25 maja 2018 r., gdy zaczną być stosowane przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO). Nakładają one bowiem na podmioty z sektora publicznego obowiązek powołania inspektora ochrony danych.

Obecnie powołanie inspektora ochrony danych przez jednostki samorządu terytorialnego jest przywilejem. Jednak po 25 maja 2018 r., zgodnie z art. 37 ust. 1 RODO, stanie się obowiązkiem.

Problemem jest jednak to, że w wykazie stanowisk stanowiącym załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 8 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych nie ma osobnego stanowiska administratora bezpieczeństwa informacji (inspektora ochrony danych). Obecnie jednostki samorządu próbują w różny sposób radzić sobie z tym problemem. Między innymi obowiązki w tym zakresie albo powierzają pracownikom zatrudnionym na innych stanowiskach, albo zlecają je na zewnątrz. Takie rozwiązania są możliwe do zastosowania, ale należy pamiętać, że spełnione muszą być przy tym dodatkowe warunki. Osoba taka musi bowiem:

- podlegać bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej lub osobie fizycznej będącej administratorem danych,
- mieć zapewnioną niezależność w wykonywaniu zadań ABI (IOD), a inne należące do niej obowiązki nie mogą negatywnie na nią wpływać,
- dysponować czasem wystarczającym do wykonywania zadań ABI (IOD), przy uwzględnieniu m.in. liczby obowiązków czy stopnia ich skomplikowania.

W opinii GIODO, po rozpoczęciu stosowania RODO, które wzmacnia pozycję IOD, problem nieuwzględnienia takiej osoby w wykazie stanowisk może narastać.

Sąd zdecydował ws. kosztów dowozu dzieci niepełnosprawnych

Gmina ma zwracać rodzicowi niepełnosprawnego dziecka nie tylko koszty dowiezienia dziecka do szkoły i ze szkoły, ale także koszty powrotu samego rodzica ze szkoły oraz dojazdu do niej po dziecko – uznał krakowski sąd.

Z pozwem przeciwko gminie wystąpiła matka niepełnosprawnej córki, która uczy się w szkole specjalnej. Mogła ona dowozić córkę do szkoły sama lub za pomocą bezpłatnego transportu organizowanego przez gminę.

Kobieta zdecydowała się dowozić córkę sama – w takim przypadku gmina ma obowiązek zwrócić jej koszty transportu, bo dowóz niepełnosprawnego dziecka ma być bezpłatny. Przepisy nie precyzują jednak dokładnie, za które przejazdy gmina powinna zwracać pieniądze. Gmina twierdzi, że tylko za przejazd z dzieckiem do i ze szkoły. Matka, która uważała, że także za koszty jej powrotu ze szkoły bez dziecka i dojazdu po dziecko, pozwała gminę o koszt czterech przejazdów dziennie. Gmina podkreśliła, że z przepisu ustawy nie wynika wprost, za ile przejazdów rodzicowi należy się refundacja.

Do sprawy przystąpił Rzecznik Praw Obywatelskich, stojąc na stanowisku, że gmina powinna zwracać także za koszt powrotu rodzica po dowiezieniu dziecka i przyjazdu do szkoły po jego odbiór.

W 2017 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia zobowiązał gminę do zawarcia umowy o zwrocie kosztów czterech przejazdów.

Dotacja z gminy na każde dziecko

Podmioty prowadzące żłobek lub klub dziecięcy mogą otrzymać dotację celową z budżetu gminy na każde dziecko objęte opieką – niezależnie od liczby godzin, w ciągu których jest ona sprawowana. Taki pogląd został potwierdzony przez Naczelny Sąd Administracyjny.

W rozpatrywanej sprawie rada jednej z gmin miejskich podjęła uchwałę w sprawie dotacji celowej dla podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce. Jednak spółdzielnia socjalna prowadząca żłobek na terenie gminy wezwała radę do uchylenia tej uchwały. Spółdzielnia wskazywała, że w uchwale naruszono art. 60 ust. 1 i 2 ustawy z 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Przepisy te stanowią, że dotacja celowa jest przyznawana na „każde dziecko objęte opieką”. Tymczasem rada uzależniła wysokość dotacji od liczby dzieci faktycznie uczęszczających do placówki. Zdaniem spółdzielni socjalnej, radni roz-

szerzyli w niedopuszczalny sposób uregulowane ustawowo konieczne warunki do uzyskania dotacji celowej. Następnie spółdzielnia złożyła w tej sprawie skargę do WSA w Rzeszowie.

W odpowiedzi gmina wniosła o oddalenie skargi. W uzasadnieniu wskazała m.in., że wprowadzenie w § 3 uchwały sposobu wyliczenia dotacji wiąże się z art. 60 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. W przepisie tym jest mowa o każdym dziecku objętym opieką. Gmina uznała, że chodzi w tym przypadku o faktyczną opiekę, czyli przygotowanie posiłku i sprawowanie opieki nad dzieckiem, które w danym dniu przebywa w żłobku lub klubie dziecięcym. Natomiast przez pojęcie „objęcie opieką” nie można rozumieć samego zapisania dziecka do żłobka lub klubu dziecięcego.

Wakacje w przedszkolu – informacja MEN

Przedszkole jest placówką nieferyjną, funkcjonuje cały rok, a ewentualne przerwy ustala organ prowadzący na wniosek dyrektora i rady przedszkola.

Zgodnie z obowiązującymi do 31 sierpnia 2017 r. zapisami dotyczącymi ramowego statutu publicznego przedszkola: *Przedszkole funkcjonuje przez cały rok szkolny, z wyjątkiem przerw ustalonych przez organ prowadzący na wniosek dyrektora przedszkola i rady przedszkola (§ 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ramowego statutu publicznego przedszkola stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół – Dz.U. Nr 61, poz. 624, z późn.zm.).*

W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 marca 2017 r. zastosowano ww. zapis z jednoczesnym jego doprecyzowaniem, tj. w przypadku

braku rady przedszkola kompetencje te realizuje rada rodziców:

Przedszkole funkcjonuje przez cały rok szkolny, z wyjątkiem przerw ustalonych przez organ prowadzący przedszkole, na wspólny wniosek dyrektora przedszkola i rady przedszkola, a w przypadku braku rady przedszkola – na wspólny wniosek dyrektora przedszkola i rady rodziców (§ 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z 17 marca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli – Dz.U. poz. 649).

W organizacji przedszkola **nie były i nie są** zatem przewidziane ferie zimowe i letnie. Przedszkola zaliczane są do tzw. placówek nieferyjnych. Oznacza to, że rok szkolny w przedszkolu kończy się 31 sierpnia.

Ze względów organizacyjnych, związanych z mniejszym zainteresowaniem wychowaniem przedszkolnym w okresie wakacyjnym, organ prowadzący może podjąć decyzję o wyznaczeniu przedszkoli pełniących w tym czasie dyżur. Przedszkole powinno dostosowywać godziny funkcjonowania do potrzeb rodziców.

Funkcjonująca w przedszkolu rada rodziców mogła i może nadal występować do dyrektora przedszkola i innych organów przedszkola, organu prowadzącego przedszkole oraz organu sprawującego nadzór pedagogiczny z wnioskami i opiniami we wszystkich sprawach przedszkola, w tym również w zakresie funkcjonowania placówki w okresie ferii letnich i zimowych.

Osobą odpowiedzialną za organizację jest bezpośrednio dyrektor przedszkola. Natomiast organem nadzorczym wobec działań dyrektora jest wójt/burmistrz/prezydent miasta oraz właściwy kurator oświaty.

Opracowała **Magda Grotkiewicz**
prawnik, redaktor prowadzący
dwutygodnik „Rachunkowość Budżetowa”

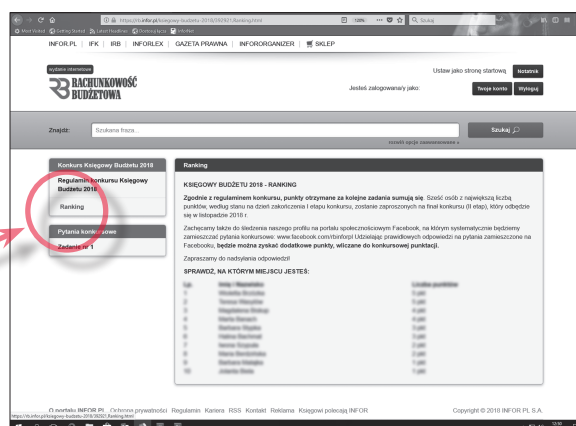
KSIĘGOWY BUDŻETU 2018 – RANKING

Sprawdź, na którym miejscu jesteś!

Na stronie internetowej
<https://rb.infor.pl/ksiegowy-budzetu-2018>

w zakładce **RANKING**
na bieżąco publikujemy listę 10 osób
z najwyższą punktacją.

Podzielona płatność

ZMIANY 2018

Od 1 lipca 2018 r. do polskiego systemu VAT zostanie wprowadzone nowe rozwiązanie, które ma na celu poprawę ścisłości podatku. Jest to mechanizm tzw. podzielonej płatności (można spotkać się również z angielską nazwą: split payment). W tekście autor przybliży sposób jego działania i wskazuje, z jakimi konkretnie obowiązkami będzie się wiązało wprowadzenie go w jednostkach budżetowych.

Zagadnienia ogólne

Istota podzielonej płatności polega na tym, że płatność za nabyty towar lub usługę jest dokonywana w taki sposób, że zapłata odpowiadająca wartości sprzedaży netto jest płacona przez nabywcę na rachunek bankowy dostawcy (ewentualnie rozliczana w inny sposób), natomiast reszta zapłaty (odpowiadająca kwocie VAT) jest płacona na specjalne konto dostawcy – rachunek VAT. Dostawca ma bardzo ograniczone możliwości dysponowania środkami znajdującymi się na rachunku VAT, a środki te znajdują się pod swego rodzaju nadzorem fiskusa (pewne wyjątki w tym zakresie dotyczą niektórych jednostek budżetowych, o czym będzie mowa w dalszej części tekstu). W związku z tym, że dostawca nie otrzymuje całej kwoty brutto od nabywcy na swój rachunek bankowy, nie może tym samym przy przeprowadzaniu transakcji gospodarczych mających na celu wyłudzenie podatku od towarów i usług „zniknąć”, zatrzymując dla własnych korzyści VAT należny fiskusowi.

Mechanizm podzielonej płatności uważany jest za jedno z rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie nadużyciom i oszustwom podatkowym. Umożliwia bowiem organom podatkowym monitorowanie i blokowanie środków na rachunkach VAT, eliminując ryzyko znikania podatników wraz z zapłaconym im przez kontrahentów, a nieodprowadzonym VAT. Mechanizm ten z założenia ma utrudniać, a może nawet uniemożliwiać, powstawanie nadużyć już na etapie samej transakcji. Jednocześnie ma zapewnić lepszą transparentność rozliczeń VAT i utrudnić wyprowadzanie pieniędzy za granicę.

Podzielona płatność będzie znajdowała zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do transakcji dokonywanych na rzecz innych podatników VAT czynnych. Nie będzie możliwości zastosowania podzielonej płatności w odniesieniu do zakupów doko-

nywanych od konsumentów czy też od podatników VAT zwolnionych.

Przykład

Jednostka budżetowa dokonała zakupu produktów rolnych od podatnika będącego rolnikiem ryczałtowym. W takim przypadku nie ma możliwości dokonania zapłaty przy użyciu mechanizmu podzielonej płatności, ponieważ kontrahent nie jest podatnikiem VAT czynnym.

Rachunek VAT

Zasady i termin otwierania

Elementem systemu podzielonej płatności są tzw. rachunki VAT. Będą to specjalne rachunki bankowe – subsydiarne względem „głównych” rachunków bankowych danej jednostki – na których będą dokonywane obroty odnoszące się do podatku od towarów i usług. Rachunek VAT jest to prowadzony przez bank, bez zawierania odrębnej umowy, darmowy rachunek otwierany przy rachunku rozliczeniowym danego podmiotu. Ma on być otwierany dla każdego podmiotu posiadającego rachunek bieżący (niezależnie od tego, czy jest on czynnym podatnikiem VAT, czy nie). Jeśli dany podmiot jest przedsiębiorcą i jest dla niego prowadzony rachunek bieżący, to będzie on miał rachunek VAT, niezależnie od tego, czy tego chce, czy nie.

W konsekwencji również jednostki samorządowe (jednostki budżetowe oraz samorządowe zakłady budżetowe), mimo iż nie są odrębnymi podatnikami VAT (w związku z centralizacją VAT), będą miały przy swoich rachunkach rozliczeniowych aktywne rachunki VAT.

Przepisy przejściowe przewidują, że banki otworzą rachunki VAT przy istniejących rachunkach bieżących na dzień 30 czerwca 2018 r. W przypadku

otwierania rachunku bieżącego po tej dacie, bank równocześnie z rachunkiem bieżącym będzie zakładał związany z nim rachunek VAT.

Choć zasadą jest, że dla każdego rachunku bieżącego będzie otwierany rachunek VAT, można – na wniosek podmiotu – zaprowadzić tylko jeden rachunek VAT dla kilku rachunków bieżących tego samego podmiotu w danym (jednym) banku. Wyjątkiem są rachunki rozliczeniowe w NBP. W ich przypadku, co do zasady, do każdego rachunku rozliczeniowego ma być prowadzony odrębny rachunek VAT. Warto też zwrócić uwagę na specyficzne rachunki prowadzone przez NBP i BGK, o których mowa w art. 62f pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, do których rachunki VAT nie będą otwierane (np. rachunki, na które przekazywane są środki na płatności oraz obowiązki prognozytyczne i informacyjne z tym związane, centralny rachunek bieżący budżetu państwa, rachunki bieżące urzędów obsługujących organy podatkowe, dla gromadzenia dochodów budżetu państwa, rachunki budżetu środków europejskich).

Oprocentowanie

Rachunek VAT może być oprocentowany (aczkolwiek nie ma takiego wymogu). Odsetkami od środków zgromadzonych na rachunku VAT będzie uznawany rachunek rozliczeniowy (a nie ten rachunek VAT). Rachunek VAT ma być prowadzony tylko i wyłącznie w walucie polskiej. Nie prowadzi się go w walucie obcej. Do rachunku VAT nie wydaje się karty (ani żadnego innego instrumentu płatniczego).

Egzekucja

Środki pieniężne zgromadzone na rachunku VAT są wolne od egzekucji innej niż dotycząca podatku od towarów i usług. Środków znajdujących się na tym rachunku nie może zatem zająć komornik sądowy, poborca skarbowy zaś może z tego rachunku egzekwować jedynie kwoty VAT.

Uznania i obciążenia

Istotą funkcjonowania rachunku VAT jest przede wszystkim to, że przepisy pozwalają dokonywać na nim tylko określonych operacji. Większość podmiotów nie może swobodnie dysponować środkami zgromadzonymi na tym rachunku i może przeznaczyć je tylko na określone w przepisach cele.

Jeśli chodzi o uznania rachunku VAT, to na rachunek ten mogą wpływać kwoty tylko i wyłącznie z następujących tytułów:

- zapłata przez kontrahentów całości albo części kwoty VAT z danej faktury wystawionej przez podatnika; zapłata dokonywana przy pomocy tzw. komunikatu przelewu;
- wpłata VAT przez podatników na rzecz płatnika tego podatku, który jest właścicielem rachunku (dotyczy to przypadku, kiedy podatnik niemający odpowiedniego statusu akcyzowego sprowadza paliwo z innego państwa członkowskiego z wykorzystaniem podmiotu mającego status składu podatkowego, bądź zarejestrowanego odbiorcy; wówczas podmiot taki jest płatnikiem, któremu podatnik ma obowiązek wpłacić podatek należny);

Akcja zadawania pytań

PODZIELONA PŁATNOŚĆ (SPLIT PAYMENT)

Od 1 lipca 2018 r. do systemu VAT zostanie wprowadzony mechanizm podzielonej płatności.

Jeżeli przygotowują się Państwo do wdrożenia w swoich jednostkach rozliczeń przy jego użyciu i nie wiedzą, jakie działania w związku z tym trzeba podjąć,

ZAPRASZAMY DO ZADAWANIA PYTAŃ NASZYM EKSPERTOM.

Wątpliwości i pytania związane z tą tematyką można przesyłać **do 31 maja 2018 r.**

do redakcji „Rachunkowości Budżetowej” na adres: malgorzata.maslowska@infor.pl
z dopiskiem „PODZIELONA PŁATNOŚĆ”

lub zamieścić na naszym profilu na portalu społecznościowym Facebook: <https://www.facebook.com/rbinforpl/>

Na wszystkie otrzymane pytania eksperci udzielą odpowiedzi,
a najciekawsze z nich opublikujemy na łamach naszego czasopisma.

- przekazanie środków z innego rachunku VAT tego samego podmiotu w tym samym banku;
- zwrot VAT w przypadku wystawienia faktury korygującej;
- zwrot VAT przez urząd skarbowy.

Jeśli chodzi o obciążenia, to przewiduje się, że rachunek VAT może być obciążony tylko z tytułu:

- dokonania płatności odpowiadającej kwocie VAT (całości albo części) z tytułu nabycia towarów i usług, przy czym płatność może być dokonana tylko na rachunek VAT innego podmiotu;
- zwrotu VAT w związku z wystawieniem faktury korygującej, przy czym ten zwrot może być dokonany tylko na rachunek VAT innego podmiotu;
- wpłaty VAT, sankcji VAT, odsetek za zwłokę od ww. na rachunek urzędu skarbowego;
- wpłaty VAT przez podatników na rachunek VAT płatników;
- przekazania kwoty VAT przez podatnika, który otrzymał płatność za towary i usługi, których nie sprzedał, na rachunek VAT podmiotu, który sprzedał te towary lub usługi;
- zwrotu niezależnie otrzymanej płatności, przy czym zwrot może nastąpić tylko na rachunek VAT;
- przekazania środków na inny rachunek VAT tego podatnika w tym samym banku;
- wypłaty środków na inny rachunek podatnika, o ile organ podatkowy wydał postanowienie pozwalające na to;
- zajęcia administracyjnego, gdy dotyczy ono egzekucji kwot VAT.

Bank obsługujący jednostkę (realizując przelewy dokonywane za pomocą podzielonej płatności) powinien w pierwszej kolejności dokonywać uznań oraz obciążeń rachunku VAT.

Przykład

Jednostka posiada na rachunku rozliczeniowym kwotę 100 000 zł, zaś na rachunku VAT kwotę 20 000 zł. Jednostka dokonuje zapłaty za pomocą podzielonej płatności faktury na kwotę 61 500 zł brutto, w tym 50 000 zł netto oraz 11 500 zł brutto. Bank obciąży rachunek bieżący kwotą 50 000 zł, natomiast rachunek VAT kwotą 11 500 zł.

Jeśli jednostka nie ma w ogóle środków na rachunku VAT, to całe obciążenie (kwota brutto) jest dokonywane w ciężar zwykłego rachunku rozliczeniowego. Jeśli jednostka nie ma wystarczających środków na rachunku VAT, to bank obciąża rachunek

VAT „do zera”, natomiast resztą kwoty przelewu obciąża rachunek bieżący.

Przykład

Jednostka posiada na rachunku rozliczeniowym kwotę 100 000 zł, a na rachunku VAT kwotę 10 000 zł. Jednostka dokonuje zapłaty za pomocą podzielonej płatności faktury na kwotę 61 500 zł brutto, w tym 50 000 zł netto oraz 11 500 zł brutto. Bank obciąży rachunek bieżący kwotą 51 500 zł (50 000 zł oraz 1500 zł „brakującego VAT”), zaś rachunek VAT kwotą 10 000 zł (do wysokości salda tego rachunku).

Na uwagę zasługuje przy tym fakt, że jeśli jednostka nie będzie miała na rachunku bieżącym kwoty odpowiadającej co najmniej kwocie brutto podzielonej płatności, to bank nie zrealizuje przelewu, choćby łączna wysokość środków zgromadzonych na rachunku VAT i na rachunku bieżącym była równa co najmniej kwocie płatności.

Przykład

Jednostka posiada na rachunku rozliczeniowym kwotę 110 000 zł, a na rachunku VAT kwotę 30 000 zł. Jednostka chciałaby dokonać zapłaty za pomocą podzielonej płatności faktury na kwotę 123 000 zł brutto, w tym 100 000 zł netto oraz 23 000 zł brutto. Bank nie zrealizuje przelewu, albowiem na rachunku bieżącym nie ma kwoty odpowiadającej co najmniej kwocie brutto faktury (tj. kwocie 123 000 zł).

Bank, otrzymując przelew na rachunek przedsiębiorcy, który został dokonany za pomocą „komunikatu przelewu” (czyli podzielonej płatności), uznaje kwotą VAT (wskazaną z komunikacie przelewu) „rachunek VAT” podatnika, natomiast kwotą netto uznaje rachunek bieżący. Jeśli przelew został dokonany przy użyciu podzielonej płatności (z wykorzystaniem „komunikatu przelewu”), dla danego odbiorcy zaś nie jest prowadzony „rachunek VAT”, to bank zwraca środki.

Zwrot podatku z rachunku VAT

Wniosek

Funkcjonowanie podzielonej płatności może spowodować, że u niektórych podmiotów na rachunkach VAT pojawią się „trwale dodatnie salda”. Podatnicy z pewnością będą dążyć do upłynnienia tych środków. W wielu wypadkach jedyną metodą takiego upłynnie-

nia może być przelanie tych środków z rachunku VAT za zwykły rachunek rozliczeniowy (zwrot VAT z rachunku VAT). Co do zasady może to nastąpić tylko i wyłącznie za zgodą naczelnika urzędu skarbowego. Zgoda ta jest udzielana w formie postanowienia, przy czym postanowienie to jest wydawane wyłącznie na wniosek podatnika.

Należy zwrócić uwagę, że państwowe jednostki budżetowe, dla których utworzono rachunki VAT przy ich rachunkach bieżących (uwzględniających rachunki dochodów i wydatków) oraz przy rachunkach pomocniczych, mogą dysponować środkami zgromadzonymi na rachunkach VAT zgodnie z przepisami ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Oznacza to w szczególności, że państwowa jednostka budżetowa nie potrzebuje zgody organu podatkowego na wypłatę środków z rachunku VAT. Jest to, jak się wydaje, uzasadnione faktem, że z uwagi na formę prawną oraz istniejące mechanizmy nadzoru nie wydaje się możliwe zaangażowanie państwowej jednostki budżetowej w procedurę wyłudzenia VAT. Stąd też ustawodawca uznał, że nie ma konieczności kontroli nad środkami zgromadzonymi na rachunkach VAT państwowych jednostek budżetowych.

Samorządowe jednostki budżetowe oraz zakłady budżetowe muszą natomiast uzyskiwać zgodę na wypłatę środków z rachunków VAT na ogólnych zasadach.

ZAPAMIĘTAJ!

Państwowa jednostka budżetowa nie potrzebuje zgody organu podatkowego na wypłatę środków z rachunku VAT, jednak już samorządowe jednostki budżetowe oraz zakłady budżetowe muszą ją uzyskać.

Przepis stanowi o wniosku podatnika w sprawie wypłaty środków zgromadzonych na rachunku VAT. Z wnioskiem powinien zwrócić się podatnik, a to w kontekście centralizacji oznacza, że wniosek

do organu podatkowego powinna skierować gmina (miasto) czy też powiat, także wówczas, gdy rachunek VAT będzie przypisany do rachunku rozliczeniowego jednostki budżetowej czy też samorządowego zakładu budżetowego. We wniosku należy określić kwotę środków do zwrotu.

Przepisy nie określają wzoru wniosku ani nawet jego formy. Wniosek może mieć formę pisemną, elektroniczną, a także może zostać złożony ustnie do protokołu.

Postanowienie o zwrocie

Organ podatkowy ma na załatwienie wniosku termin 60 dni. Jeśli nie odmawia wnioskowi podatnika, wydawane jest postanowienie w przedmiocie zwrotu środków z rachunku VAT na rachunek bieżący podatnika. W postanowieniu powinna być określona kwota, która ma być przekazana. Po wydaniu postanowienia organ powinien przekazać informację o tym postanowieniu bankowi (SKOK), który prowadzi dany rachunek VAT. Po otrzymaniu tej informacji bank przekaże środki pieniężne z rachunku VAT na rachunek bieżący podatnika.

Decyzja o odmowie zwrotu i środki odwoławcze od niej

Odmowa wydania zgody na zwrot VAT z rachunku VAT następuje w formie decyzji. Decyzja ta powinna być doręczona podatnikowi. Służy od niej odwołanie do organu wyższego stopnia, a następnie (w razie jej podtrzymania) skarga do sądu administracyjnego. Odmowa może nastąpić:

- 1) w przypadku posiadania przez podatnika zaległości podatkowej w podatku – w wysokości odpowiadającej zaległości podatkowej w podatku wraz z odsetkami za zwłokę, istniejącej na dzień wydania decyzji;
- 2) w przypadku gdy zachodzi uzasadniona obawa, że:
 - zobowiązanie podatkowe z tytułu podatku nie zostanie wykonane, w szczególności gdy po-

Polub nas na **facebooku**

www.facebook.com/rbinforpl

**BĄDŹ NA BIEŻĄCO,
CZYTAJ, KOMENTUJ**

Zapraszamy do nowej grupy na naszym **facebooku**

JEŻELI JESTEŚ:

- księgowym,
- głównym księgowym,
- skarbnikiem

LUB

zajmujesz się na co dzień szeroko rozumianą rachunkowością w jednostkach sektora finansów publicznych

dołącz do grupy
**RACHUNKOWOŚĆ
BUDŻETOWA!**

700
DZIĘKUJEMY!

datnik trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań z tytułu podatku lub dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić egzekucję zobowiązań z tytułu podatku, lub

- wystąpi zaległość podatkowa w podatku lub zostanie ustalone dodatkowe zobowiązanie podatkowe.

Dokonanie podzielonej płatności – komunikat przelewu

Mechanizm podzielonej płatności ma zastosowanie tylko i wyłącznie w odniesieniu do płatności dokonywanych począwszy od 1 lipca 2018 r. Ta zasada wynika jednoznacznie z przepisów przejściowych. Można przy tym w ten sposób dokonywać płatności także za faktury wystawione wcześniej. Istotny jest moment dokonywania płatności.

Przykład

Jednostka będzie płacić za fakturę wystawioną 20 czerwca 2018 r. z terminem płatności do 10 lipca 2018 r. W przypadku dokonania zapłaty za nią, np. 3 lipca 2018 r., będzie mogła skorzystać z mechanizmu podzielonej płatności.

Podzielona płatność jest rozwiązaniem dobrowolnym. Nabywca towarów i usług może dokonać zapłaty w ten sposób, lecz nie ma obowiązku tego zrobić.

Uznać trzeba, że ma przeszkód prawnych, aby strony transakcji w ramach zasady swobody umów zastrzegły rozwiązania:

- zachęcające do niestosowania podzielonej płatności (np. udzielenie rabatu za zapłatę normalnym przelewem) lub
- zniechęcające do stosowania podzielonej płatności (np. zobowiązanie się kupującego do niepłacenia w ten sposób i zastrzeżenie kary umownej za złamanie tego zakazu).

Podzielona płatność może być dokonana tylko w złotówkach. Będzie dokonywana przez jednostkę w ramach jednego zlecenia płatniczego – to bank obsługujący rachunek bankowy podatnika podzieli kwotę przelewu na dwa strumienie pieniędzy, z których jeden (netto) trafi z rachunku rozliczeniowego kupującego na rachunek rozliczeniowy sprzedawcy, drugi (VAT) z rachunku VAT kupującego zostanie przekazany na rachunek VAT sprzedawcy (co do

zasady z rachunku VAT, ponieważ w razie braku wystarczającej ilości środków na rachunku VAT kwota podatku zostanie „uzupełniona” z rachunku bieżącego, jednak w całości trafi na rachunek VAT sprzedawcy).

W ramach podzielonej płatności, co do zasady, płacona jest kwota brutto (jej całość albo część), tzn. zapłacie podlega zarówno kwota netto, jak i kwota podatku. W ramach podzielonej płatności może być zapłacony również sam VAT. Przepisy stanowią bowiem, że *zapłata całości albo części kwoty odpowiadającej wartości sprzedaży netto wynikającej z otrzymanej faktury jest dokonywana na rachunek bankowy albo na rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, dla których jest prowadzony rachunek VAT, albo jest rozliczana w inny sposób*. Końcowy fragment przepisu wskazuje zatem na możliwość rozliczenia kwoty netto w inny sposób (niż poprzez jej zapłatę w ramach podzielonej płatności).

Podzielona płatność jest zlecana przez jednostkę w ramach jednego zlecenia płatniczego. Narzędziem jej dokonania jest „komunikat przelewu”. Jest to specjalna formatka przelewu czy też druk przelewu, w ramach którego jednostka zlecająca przelew będzie wskazywała dodatkowe dane (informacje) dotyczące czy to wystawcy faktury, czy to samej faktury, które umożliwią bankowi (SKOK) podzielenie płatności na dwa strumienie pieniędzy i obciążenie oraz odpowiednio: uznanie właściwymi kwotami rachunku rozliczeniowego oraz rachunku VAT.

W przypadku dokonywania zapłaty w formie podzielonej płatności za faktury trzeba będzie wskazać następujące dane:

- 1) kwotę odpowiadającą całości albo części kwoty podatku wynikającej z faktury, która ma zostać zapłacona w mechanizmie podzielonej płatności (podatnik samodzielnie wskazuje na kwotę VAT, jaka ma zostać zapłacona na rachunek VAT; bank nie jest zobowiązany do kontroli prawidłowości określenia tej kwoty przez podatnika);
- 2) kwotę odpowiadającą całości albo części wartości sprzedaży brutto;
- 3) numer faktury, w związku z którą dokonywana jest płatność (wydaje się, że jednostka może wskazać kilka numerów faktur, aby za pomocą jednej podzielonej płatności dokonać zapłaty za kilka faktur wystawionych przez jednego sprzedawcę);
- 4) numer NIP dostawcy towaru (usługodawcy).

Korzyści ze stosowania podzielonej płatności

Podzielona płatność ma charakter dobrowolny. Przepisy przewidują jednak pewne zachęty do stosowania tej formy zapłaty za faktury.

Należy podkreślić, że dokonanie zapłaty podzieloną płatnością nie daje prawnej gwarancji zachowania prawa do odliczenia. Jeśli okaże się, że faktury (za które zapłacono podzieloną płatnością) były w jakimś zakresie nierzetelne, to podzielona płatność nie chroni przed zakwestionowaniem odliczenia przez fiskusa. Jednocześnie jednak można wskazać, iż brak sprzeciwu kontrahenta, co do otrzymywania zapłaty w tej formie, daje praktyczną gwarancję odliczenia VAT z faktur, ponieważ okoliczność ta w wysokim stopniu uprawdopodobnia, że nie mamy tutaj do czynienia z oszustwem podatkowym.

Podstawową gwarantowaną korzyścią dla podatnika dokonującego zapłaty za faktury w formie podzielonej płatności jest to, że ewentualne zakwestionowanie podatku do odliczenia z faktur zapłaconych w tej formie nie pozwala na jednoczesne ustalenie sankcji VAT od kwoty zakwestionowanego odliczenia.

Przykład

Organ podatkowy zakwestionował rzetelność deklaracji VAT za wrzesień 2018 r. Zdaniem organu, podatnik nie miał prawa do odliczenia podatku z dwóch faktur. Na jednej z nich było 15 000 zł VAT, na drugiej z nich – 20 000 zł VAT. Ta druga została zapłacona poprzez podzieloną płatność. Organ podatkowy, wydając decyzję – nie uwzględni 35 000 zł podatku naliczonego (15 000 zł + 20 000 zł), a sankcje VAT może ustalić tylko od kwoty 15 000 zł.

Jeśli jednak po stronie podatnika istniała świadomość uczestnictwa w oszustwie podatkowym,

to podzielona płatność nie chroni przez sankcjami VAT.

Ponadto dokonanie zapłaty za faktury poprzez podzieloną płatność chroni podatnika dokonującego takiej zapłaty przed możliwością nałożenia na niego odpowiedzialności solidarnej, jeśli sprzedawca towarów ma zaległości podatkowe związane z nierozliczeniem podatku należnego od dostawy towarów dokonanej na rzecz tego podatnika. Powyższe dotyczy tylko i wyłącznie transakcji dotyczących nabycia towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o VAT (tzw. towarów wrażliwych).

Wspomnieć jeszcze trzeba, że dokonywanie zapłaty za faktury z wykorzystaniem podzielonej płatności może uchronić podatnika przed podwyższonymi odsetkami za zwłokę. Mianowicie jeśli podatnik opłaci co najmniej 95% kwot podatku – wykazanego w deklaracji za dany okres jako podatek naliczony – z zastosowaniem podzielonej płatności, to w razie ewentualnego ujawnienia zaległości podatkowej za ten okres, co do zasady, nie będą miały zastosowania podwyższone odsetki za zwłokę (naliczane według stopy wynoszącej 150% podstawowej stopy odsetek za zwłokę).

PODSTAWY PRAWNE

- ustawa z 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 2 pkt 37, art. 87 ust. 2, art. 87 ust. 6a–6b, art. 103a, art. 108a–108d ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1221; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 49 ust. 1 pkt 1, art. 50 ust. 1a, art. 62a–62f, art. 63d ust. 10–11 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1876; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 196 ust. 1 pkt 2, 4 i 5 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2077; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 3b ustawy z 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2065; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 3 ust. 2a, art. 39b ustawy z 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2003; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)

W KOLEJNYM NUMERZE

Pracownikowi została wypłacona zaliczka w złotych na zakup biletów lotniczych w związku z planowaną zagraniczną podróżą służbową. Przy wypłacie zaliczki nie dokonywano kalkulacji kosztów zakupu biletów i ich przeliczenia na złotówki, bo nie znano ich ceny w euro. Pracownik przedłożył rozliczenie zaliczki, dołączając fakturę za zakupione bilety oraz dodatkowo wyciąg ze swojego rachunku bankowego potwierdzający dokonanie zapłaty...

W kolejnym numerze w artykule „**Rozliczenie zaliczki w zagranicznej podróży służbowej**” wyjaśnimy:

- kto dokonuje wstępnej kalkulacji kosztów podróży służbowej,
- w jakiej walucie następuje rozliczenie delegacji,
- jakie koszty dodatkowe poniesione przez pracownika podlegają rozliczeniu,
- czy można rozliczyć różnicę między ceną biletów lotniczych a kwotą obciążenia rachunku bankowego pracownika za ten zakup,
- jak dokonać zapłaty za bilety lotnicze, jeżeli jednostka nie posiada rachunku walutowego.

Zachęcamy do prenumeraty „Rachunkowości Budżetowej”.

Informacje i zamówienia – tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

www.rb.infor.pl

Szanowni Państwo, poniżej prezentujemy zadanie 3 w naszym konkursie „KSIĘGOWY BUDŻETU 2018”. Zgodnie z regulaminem konkursu zamieszczonym na stronie internetowej www.rb.infor.pl, liczy się kolejność przysyłania prawidłowych odpowiedzi. Rozwiązania zadań należy przysyłać do redakcji „Rachunkowości Budżetowej” na adres: ksiegowymbudzetu2018@infor.pl za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie internetowej www.rb.infor.pl.

Zadanie 3 – Test wiedzy*

(na podstawie artykułów z RB 5/2018 i RB 6/2018)

1. Czy ustawowa zmiana limitu wartości środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych umożliwiającego jednorazowe zaliczenie wydatków nabycia tych aktywów do kosztów uzyskania przychodów w miesiącu oddania do użytkowania wpływa na zmianę zasad (polityki) rachunkowości:
 - a) tak
 - b) nie
 - c) decyzja w tym zakresie należy do głównego księgowego/skarbnika jednostki.
2. Czy osoby niepełnosprawne wnoszące opłatę za DPS mogą być z niej zwolnione:
 - a) nie
 - b) tak, zwolnienie następuje na wniosek osoby zainteresowanej
 - c) możliwość zwolnienia jest każdorazowo ustalana zarządzeniem kierownika jednostki.
3. Ustalając zasady umarzania lub amortyzacji, jednostka może przyjąć:
 - a) tylko stawki określone w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych
 - b) tylko stawki określone przez dysponenta części budżetowej albo zarząd jednostki samorządu terytorialnego
 - c) stawki określone w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo stawki określone przez dysponenta części budżetowej albo zarząd jednostki samorządu terytorialnego.
4. Konto 998 „Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego” służy do ewidencji:
 - a) prawnego zaangażowania wydatków budżetowych danego roku budżetowego oraz niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w danym roku budżetowym
 - b) prawnego zaangażowania wydatków budżetowych przyszłych lat oraz niewygasających wydatków, które mają być zrealizowane w latach następnych
 - c) prawnego zaangażowania środków pieniężnych dotyczących realizacji planu finansowego samorządowych zakładów budżetowych niezależnie od tego, w którym roku budżetowym nastąpi wydatek finansowany tymi środkami.
5. Zasada memoriałowa mówi o tym, że:
 - a) w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty, związane z tymi przychodami, dotyczące danego roku obrotowego, jeżeli termin zapłaty przypada na ten rok
 - b) w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami, dotyczące danego roku obrotowego, jeżeli zostały w tym roku uregulowane
 - c) w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami, dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty.
6. Korzystanie tego samego dnia z opieki nad dzieckiem i ze zwolnienia w celu załatwienia sprawy osobistej:
 - a) jest możliwe, o ile pracownik nie wnioskował wcześniej w bieżącym roku o udzielenie mu zwolnienia z tytułu opieki nad dzieckiem w dniach
 - b) jest możliwe w każdej sytuacji
 - c) nie jest możliwe.
7. Od 1 stycznia 2018 r. nauczyciele zajmujący stanowiska kierownicze w szkole (m.in. dyrektor i wicedyrektor szkoły):
 - a) mogą korzystać z urlopu wypoczynkowego w ciągu całego roku, a nie wyłącznie w czasie ferii szkolnych
 - b) mogą korzystać z urlopu wypoczynkowego wyłącznie w czasie ferii szkolnych
 - c) mogą korzystać z urlopu wypoczynkowego według zasad określanych indywidualnie w każdej placówce.
8. Świadczenie usług w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług to:
 - a) każde świadczenie wyłącznie na rzecz osoby fizycznej, które nie stanowi dostawy towarów
 - b) każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów
 - c) każde świadczenie wyłącznie na rzecz osoby prawnej, które nie stanowi dostawy towarów.

* Test jednokrotnego wyboru. W formularzu odpowiedzi podajemy tylko numer pytania i literę właściwej odpowiedzi.

**Czytaj uważnie „Rachunkowość Budżetową”,
rozwiązuj zadania, wygrывaj atrakcyjne nagrody i...**

Zostań KSIĘGOWYM BUDŻETU 2018!

MARCIN NAGÓREK – radca prawny, były pracownik banku państwowego, obecnie pracownik jednostki budżetowej

Wadliwa uchwała prawna wydana przez nieuprawniony organ

NIEPRAWIDŁOWOŚCI

OPIS NIEPRAWIDŁOWOŚCI: Zarząd powiatu podjął uchwałę w sprawie udzielenia dotacji m.in. na cele wymiany systemu ogrzewania na terenie powiatu. Uchwała została więc podjęta przez organ wykonawczy powiatu (zarząd). W trakcie postępowania nadzorczego regionalna izba obrachunkowa (czyli organ właściwy m.in. do weryfikacji uchwał jednostek samorządu terytorialnego) uznała, że taki akt prawny obarczony jest istotną wadą prawną wskutek naruszenia regulacji prawnych, w tym ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (dalej: ustawa – Prawo ochrony środowiska) oraz ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (dalej: ustawa o samorządzie powiatowym).

KOMENTARZ: Na wstępie należy odnieść się do kluczowych regulacji wspomnianej już ustawy – Prawo ochrony środowiska, mianowicie art. 403 ust. 4–6. Wynika z nich (ust. 4), że finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2 artykułu, może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji:

- 1) podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności:
 - osób fizycznych,
 - wspólnot mieszkaniowych,
 - osób prawnych,
 - przedsiębiorców;
- 2) jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w art. 403 ust. 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska, obejmujące w szczególności:

- kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania,
- tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania

– określa odpowiednio **rada gminy albo rada powiatu w drodze uchwały**. Natomiast w ust. 6 omawianego przepisu postanowiono, że udzielenie dotacji celowej następuje na podstawie umowy zawartej przez gminę lub powiat z podmiotami określonymi w ust. 4. W przypadku gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis, jej udzielenie na-

stępuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

A zatem ze wskazanych regulacji jednoznacznie wynika, że jedynym organem uprawnionym w zakresie przedmiotowym jest organ stanowiący wspomnianych jednostek samorządu terytorialnego. Skoro więc – jak wynika z podanego stanu faktycznego – uchwała została podjęta przez inny organ, czyli zarząd powiatu, to ten organ działał w sposób sprzeczny z art. 403 ust. 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Opisane tutaj naruszenie prawa należy uznać za naruszenie istotne. Takie założenie ma zaś znaczenie w kontekście interwencji regionalnej izby obrachunkowej, która posiada ustawowe umocowanie zarówno do stwierdzenia istotnego naruszenia prawa – skutkującego orzeczeniem nieważności uchwały (w całości lub w części), jak i stwierdzenia nieistotnego naruszenia prawa – nieskutkującego jednak orzeczeniem nieważności. Jednak waga podanego naruszenia prawa daje podstawy do przyjęcia, że można tu mówić z wysokim prawdopodobieństwem o istotnym naruszeniu prawa.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że za *istotne naruszenie prawa w doktrynie i orzecznictwie sądów administracyjnych uznaje się uchybienia prowadzące do takich skutków prawnych, które nie mogą zostać zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym i które wpływają na treść uchwały lub zarządzenia* (por. np. wyrok NSA z 8 lutego 1996 r., sygn. akt SA/IGd 327/95; wyrok WSA we Wrocławiu z 13 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 625/11).

Z ORZECZNICTWA

Takim uchybieniem [które stanowi istotne naruszenie prawa – przyp. redakcji] jest między innymi naruszenie przepisów prawa wyznaczających kompetencje do wydania aktu lub podstawę prawną, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie nie nastąpiło (por. M. Stahl, Z. Kmiecniak, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny. Samorząd terytorialny, 2001, z. 1–2). Za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjmuje się takiego rodzaju naruszenia prawa, jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS 1998/3/79, z 8 lutego 1996 r., SA/Gd 327/95, OwSS 1996, nr 3, poz. 90, z 26 lipca 2012 r., I OSK 679/12 i I OSK 997/12, publ. <https://cbois.nsa.gov.pl>).

Wyrok WSA w Poznaniu z 26 kwietnia 2017 r.,
sygn. akt II SA/Po 75/17

Podsumowując, przyjmując należy, że uchwała podjęta przez zarząd powiatu zamiast przez radę powiatu obciążona jest istotną wadą prawną, ponieważ przede wszystkim pozostaje wbrew jednoznaczному upoważnieniu ustawowemu z art. 403 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Niezależnie od tego należy dodatkowo uznać, że podjęcie uchwały przez zarząd powiatu wykracza również przeciwko wspomnianym już na początku regulacjom ustawy o samorządzie powiatowym, mowa tu w szczególności o art. 12 pkt 1 i 11, art. 40 ust. 1 i art. 42 ust. 1. I tak, z art. 12 pkt 1 i 11 ustawy o samorządzie powiatowym wynika, że do wyłącznej właściwości rady powiatu należy stanowienie aktów prawa miejscowego i podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu. Takim zaś aktem prawa miejscowego z pewnością jest uchwała, o której ustawodawca traktuje w art. 403 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Natomiast z art. 40 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym wynika, że na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach rada

powiatu stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze powiatu, przy czym akty prawa miejscowego powiatu stanowi rada powiatu w formie uchwały.

Warto w tym miejscu przytoczyć choćby fragment z uzasadnienia wyroku WSA w Krakowie z 27 czerwca 2006 r. (sygn. akt III SA/Kr 226/06), tamże bowiem zaakcentowano, że z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym rzeczywiście wynika, że akty prawa miejscowego powiatu stanowi rada powiatu, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Zgodzić się też należy z poglądem, że przepis ten wyraźnie wskazuje zarówno organ właściwy do stanowienia aktów prawa miejscowego powiatu, czyli radę powiatu, jak i podkreśla konieczność istnienia upoważnienia zawartego w przepisie konkretnej ustawy oraz przestrzegania granic tego upoważnienia. Dalej podkreślono również, że w ocenie Sądu jednak nieprawidłowy wniosek wysunięty został z interpretacji treści art. 42 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, który przewiduje, że „akty prawa miejscowego powiatu stanowi rada powiatu w formie uchwały, jeżeli ustawa upoważniająca do wydania aktu nie stanowi inaczej”. Ustawodawca przewidział zatem, że w ustawach szczególnych mogą być przewidziane wyjątki od ogólnej zasady, że akty prawa miejscowego stanowi rada powiatu w formie uchwały.

Co istotne, w podanej sytuacji, ustawa szczególna, czyli ustawa – Prawo ochrony środowiska, nie przewiduje, aby to zarząd powiatu (organ wykonawczy) stanowił akt prawa miejscowego w postaci uchwały dotacyjnej na podane w zapytaniu cele. Przyjąć bezspornie należy, że korelacja przepisów ustawy o samorządzie powiatowym oraz orzecznictwa sądowego opartego na jego kanwie prowadzi do wniosku, że tylko rada powiatu mogła podjąć wspomnianą uchwałę. Tak też wskazano w uchwale Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z 13 lipca 2016 r. (nr 156/p119/D/17): *Skoro zaś uchwała podejmowana w oparciu o art. 403 ust. 5 ma rangę aktu prawa miejscowego i ustawodawca określił także właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, to właściwość Rady Powiatu (...) do podjęcia takiej uchwały jest niewątpliwa. Nie istnieje bowiem żadna inna norma prawna, która legitymizowałaby podejmowanie uchwał przez zarząd powiatu.*

Warto także podkreślić, że podjęcie uchwały przez niewłaściwy organ będzie również sprzeczne z naczelnymi zasadami wynikającymi z art. 2, 7 i 94 Konstytucji RP. Z zestawienia tych regulacji wynika zaś, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady

sprawiedliwości społecznej, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, oraz że organy samorządu terytorialnego i terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego. Adresatem tych regulacji są m.in. organy powiatu, w tym przypadku rada powiatu (patrz: **Z orzecznictwa**).

Z ORZECZNICTWA

Akty prawa miejscowego stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego mogą być wydawane wyłącznie na podstawie upoważnienia ustawowego i w granicach tego upoważnienia. Wadliwe są zatem zarówno akty, które zostały wydane bez wyraźnego upoważnienia ustawowego, jak i takie, które opierały się na upoważnieniu, ale wykroczyły poza jego granice.

Wyrok WSA w Lublinie z 28 kwietnia 2014 r.,
sygn. akt III SA/Lu 107/14

OSOBY ODPOWIEDZIALNE: W podanym stanie faktycznym odpowiedzialny za wadliwie podjęty akt prawa miejscowego jest **zarząd powiatu**. Właściwym organem

w tym zakresie jest bowiem rada powiatu. Jest to naruszenie prawa na tyle istotne, że nie ma wątpliwości co do trafności decyzji podjętej przez organ nadzoru, czyli regionalną izbę obrachunkową.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 403 ust. 4–6 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 519; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 88)
- art. 12 pkt 1 i 11, art. 40 ust. 1, art. 42 ust. 1 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1868; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 130)

W ewidencji księgowej urzędu miejskiego na kontach syntetycznych aktywów i na aktywno-pasywnych kontach rozrachunkowych stosowano tzw. zapisy czyszczące persaldem. W celu dokonania zapisów sporządzano dokument zbiorczy PK „Polecenie księgowania”, w którym kompensowano przychody i rozchody aktywów lub istniejące należności i zobowiązania. Wynik kompensaty był ujmowany na koncie syntetycznym w kwocie, która pozostała po jej dokonaniu. **W następnym numerze opiszemy, jak prawidłowo należy ujmować w księgach rachunkowych operacje na podstawie dowodów księgowych zbiorczych.**

Zachęcamy do prenumeraty „Rachunkowości Budżetowej”.
Informacje i zamówienia – tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

www.rb.infor.pl

MARTA BANACH – ekonomista, certyfikowany księgowy posiadający wieloletnie doświadczenie oraz szeroką wiedzę merytoryczną i praktyczną w obszarze finansów publicznych, wspartą studiami podyplomowymi z zakresu finansów i rachunkowości oraz audytu wewnętrznego i kontroli zarządczej w jsfp; zdobywca I miejsca w całorocznym konkursie Księgowy Budżetu 2017

Ewidencja księgowa VAT po centralizacji na przełomie roku

Akcja zadawania pytań
**SPRAWOZDANIA
FINANSOWE**
ekspert odpowiada

PROBLEM: Na koniec roku mamy zaksięgowane faktury zakupu, w których występuje VAT naliczony. W deklaracji VAT-7 za grudzień 2017 r. widnieje kwota podatku naliczonego do odliczenia. W kwocie tej (275 zł) mieści się VAT z faktur zapłaconych w grudniu 2017 r. oraz kwota 35 zł, która jest zadłużeniem z VAT naliczonego. Na przełomie roku VAT naliczony nie może być zwrócony na wznowienie wydatków nowego roku. Jak prawidłowo ująć VAT naliczony, który został zapłacony w grudniu, czy wyksięgować go na konto 800 „Fundusz jednostki”? Co zrobić z VAT, który stanowi zadłużenie?

ODPOWIEŹ: Jeżeli na przełomie roku w jednostce budżetowej występuje nadwyżka podatku naliczonego nad należnym, jednostka na koniec roku wygasza należności z tytułu zwrotu VAT.

UZASADNIENIE: Od początku 2017 r. jednostki samorządu terytorialnego (dalej: JST) są zobowiązane do centralizacji rozliczenia VAT w skali całej JST, która obecnie jest podatnikiem VAT, zastępując w tej roli

**PR3 PORADNIK
RACHUNKOWOŚCI
BUDŻETOWEJ**

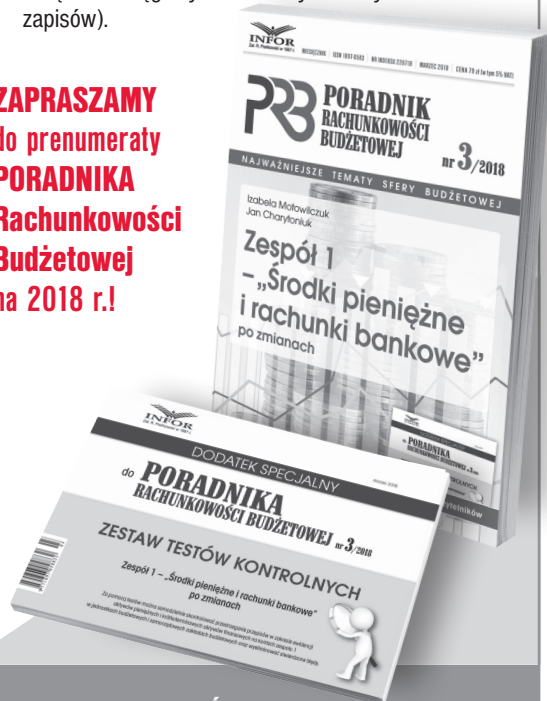
ZESPÓŁ 1 - „Środki pieniężne i rachunki bankowe” po zmianach

Od 1 stycznia 2018 r. obowiązuje nowe rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont (...). To ważny akt prawny dla księgowych. Dlatego w 2018 r. ukaże się seria Poradników, w których zostaną omówione aktualne zasady prowadzenia ewidencji księgowej w jednostkach budżetowych i samorządowych zakładach budżetowych. Poradniki będą napisane w formie komentarza do poszczególnych zespołów kont - od zespołu 0 aż po zespół 8, oraz konta pozabilansowe.

Drugi z serii Poradników (nr 3/2018) dotyczy ewidencji na kontach zespołu 1 - „Środki pieniężne i rachunki bankowe”. Z tego Poradnika można dowiedzieć się m.in.:

- jak tworzyć zakładowy plan kont dla zespołu 1,
- jak prawidłowo ujmować zdarzenia na poszczególnych kontach syntetycznych zespołu 1 (podano wzory typowych księgowoń na stronie Wn i Ma, wskazano jednocześnie konta przeciwstawne),
- jak prowadzić ewidencję pomocniczą (analityczną i szczegółową) dla poszczególnych kont (podano opis urządzeń księgowych i zasady dokonywania w nich zapisów).

**ZAPRASZAMY
do prenumeraty
PORADNIKA
Rachunkowości
Budżetowej
na 2018 r.!**

**INFORMACJE I ZAMÓWIENIA
tel.: 22 212 07 30, 801 626 666**

dotychczasowych podatników, czyli samorządowe jednostki budżetowe i zakłady budżetowe. Wdrożenie nowego sposobu rozliczenia naliczonego i należnego VAT jest powodem nawarstwiania się problemów z klasyfikacją przepływów finansowych zawierających VAT, w kontekście uznawania dochodów i wydatków budżetowych za wykonane. W żadnych przepisach prawa finansów publicznych i rachunkowości budżetowej zagadnienia te nie są uregulowane wprost.

ZAPAMIĘTAJ!

W celu ujednoczenia zasad rozliczenia VAT każda jednostka samorządu terytorialnego powinna opracować procedury rozliczeń tego podatku z jednostkami organizacyjnymi z uwzględnieniem przepisów prawa.

Podstawę rozliczeń między podatnikiem a urzędem skarbowym z tytułu VAT stanowi deklaracja VAT-7 sporządzana za miesięczne lub kwartalne okresy rozliczeniowe. Z zestawienia (zwanego rejestrem VAT) kwot podatku należnego za dany okres rozliczeniowy (miesiąc lub kwartał) oraz podatku naliczonego podlegającego odliczeniu w danym okresie rozliczeniowym podatnik określa i wykazuje w VAT-7 nadwyżkę podatku należnego nad naliczonym – **kwota nadwyżki podatku należnego nad naliczonym stanowi zobowiązanie podatkowe i podlega wpłacie na rachunek bankowy urzędu skarbowego. Natomiast kwota nadwyżki podatku naliczonego nad podatkiem należnym stanowi kwotę do zwrotu.** Kwota do zwrotu może być przekazana na rachunek bankowy podatnika lub stanowi kwotę do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy (miesiąc lub kwartał).

Z wyjaśnień Ministerstwa Finansów wynika, że: *VAT powinien być opłacany, co do zasady, ze środków uzyskanych w wyniku zapłaty należności przez kontrahenta i wówczas, gdy podatek należny jest wyższy od naliczonego. Jeżeli należności nie zostaną przez kontrahenta uregulowane przed terminem płatności VAT, jednostka opłaca zobowiązanie z własnych środków i wydatki klasyfikuje się w paragrafie 453 oraz wykazuje w sprawozdaniu Rb-28S. Powyższy zapis dotyczy także wyodrębnionego rachunku dochodów własnych (art. 223 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych).*

W przypadku gdy w wyniku rozliczenia VAT kwota pomniejszenia podatku należnego (od sprzedaży) o podatek naliczony (od zakupu) pozostaje na rachunku wydatków jednostki budżetowej, jest ona wykorzystywana na realizację kolejnych wydatków.

Natomiast w przypadku, gdy jednostka budżetowa otrzyma zwrot VAT z organu:

- w trakcie roku budżetowego – środki te wykorzystuje na realizację kolejnych wydatków,
- w roku następnym za rok poprzedni – środki te odprowadza na rachunek budżetu organu jako zrealizowane dochody w bieżącym roku budżetowym.

ZAPAMIĘTAJ!

Kwota należna od budżetu z tytułu nadwyżki VAT naliczonego nad należnym w następnym roku budżetowym stanowi dochód jednostki budżetowej (z tytułu rozliczeń z lat ubiegłych) podlegający odprowadzeniu na właściwy rachunek budżetu. W związku z tym uzyskany zwrot tego podatku powinien zostać przyjęty na rachunek bieżący dochodów, a następnie – w terminach określonych odrębnymi przepisami – zostać odprowadzony na rachunek budżetu JST (np. gminy).

Wpływ środków na konto dochodów budżetowych powinien zostać wykazany z odpowiednim paragra-

fem. Do końca 2016 r. odpowiedni był § 097 „Wpływy z różnych dochodów”, który obejmował wszystkie pozostałe dochody nieobjęte poszczególnymi paragrafami, m.in. rozliczenia z lat ubiegłych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z 22 grudnia 2016 r. (zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych), **od 1 stycznia 2017 r. m.in. wpływy z rozliczeń/zwrotów z lat ubiegłych należy ujmować w § 094 „Wpływy z rozliczeń/zwrotów z lat ubiegłych”.**

Ewidencję zapisów księgowych przedstawiają schematy nr 1 i nr 2 w zależności od wprowadzonych przez JST procedur w zakresie VAT. Nigdzie w przepisach obowiązującego prawa nie ma regulacji wskazujących, że organ ma zwrócić jednostce budżetowej zwrot z urzędu skarbowego nadwyżki VAT naliczonego nad należnym. Czy JST zwróci, czy nie, zależy tylko i wyłącznie od wydanych wewnętrznych procedur w tym zakresie.

Schemat 1. Ewidencja księgowa zwrotu VAT naliczonego z lat ubiegłych

130 Rachunek bieżący jednostki (analityka – dochody budżetowe)		Rozrachunki z tytułu VAT	
1) 275,00	275,00 (2)	Sp. 275,00	275,00 (1)
222 – Rozliczenie dochodów budżetowych		800 Fundusz jednostki	
2) 275,00	275,00 (3)	3) 275,00	

Objaśnienia do schematu:

1. Wpływ kwoty należnej z tytułu nadwyżki VAT naliczonego nad należnym na rachunek bieżący jednostki budżetowej – Wn 130, Ma 225 (kwota 275 zł)
 2. Odprowadzenie zwróconego VAT na rachunek budżetu, jako dochody – Wn 222, Ma 130 (kwota 275 zł; § 094)
 3. Przeksięgowanie zrealizowanych dochodów budżetowych, na podstawie sprawozdania Rb-27S o zrealizowanych dochodach budżetowych – Wn 800, Ma 222 (kwota 275 zł)
- Sp. Należność od urzędu skarbowego – nadwyżka podatku naliczonego nad podatkiem należnym

Jeżeli organ w podjętej uchwale zawarł procedury mówiące, że niezwrócone należności z tytułu VAT jednostek budżetowych do końca roku z urzędu skarbowego będą realizowane w następnym roku

budżetowym już jako dochody budżetu wpływające bezpośrednio na rachunek budżetu, bez dalszego przekazania jednostce budżetowej, ewidencja księgowa może przebiegać jak w **schemacie 2**.

Schemat 2. Ewidencja księgowa zwrotu VAT naliczonego z lat ubiegłych – niezwrócone należności z tytułu VAT będą realizowane w roku następnym

222 – Rozliczenie dochodów budżetowych		800 Fundusz jednostki	
Sp. 275,00	275,00 (1)	1) 275,00	

Objaśnienia do schematu:

1. Wygaszenie na koniec roku należności z tytułu zwrotu VAT naliczonego – Wn 800, Ma 225 (kwota 275 zł)

Sp. Należność od urzędu skarbowego – nadwyżka podatku naliczonego nad podatkiem należnym

ZAPAMIĘTAJ!

Zwrot VAT przysługujący na mocy przepisów o podatku od towarów i usług nie stanowi przychodu podatnika i nie podlega odrębnemu księgowaniu na kontach Zespołu 7, czyli na kontach, na których ewidencjonuje się przychody i koszty jednostki.

Gdy na przełomie roku w jednostce budżetowej występuje nadwyżka podatku naliczonego nad należnym, jednostka na koniec roku należności z tytułu zwrotu VAT **wygasza**, gdyż należność ta od urzędu skarbowego będzie przedmiotem ewidencji w księdze rachunkowej budżetu, a jej dalsze rozliczenie przeprowadzone będzie tylko w księgach rachunkowych budżetu. W ten sposób uniknie się sytuacji podwójnej

ewidencji tej samej należności (od urzędu skarbowego) – Wn 800, Ma 225.

Inaczej wygląda sytuacja w przypadku rozliczenia VAT z rachunku dochodów własnych (dalej: RDW). Gdy jednostka budżetowa otrzyma zwrot VAT z organu na RDW:

- w trakcie roku budżetowego lub
- w następnym roku budżetowym za rok poprzedni – środki te są wykorzystywane na realizację wydatków w roku ich otrzymania. Oznacza to, że w trakcie roku pomniejszany jest wydatek na RDW, natomiast zwrot VAT na RDW w następnym roku budżetowym jest traktowany jako dochód RDW i wydatkowany w tym roku.

PODSTAWY PRAWNE

- załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1911)
- rozporządzenie Ministra Finansów z 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych (j.t. Dz.U. z 2015 r. poz. 1542)
- załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1054; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 2231)

INNI obiecują Ci całodobową opiekę, twierdzą, że pomogą rozwiązać każdy Twój problem.

W efekcie – nie otrzymujesz odpowiedzi, **NIKI** się z Tobą nie kontaktuje.

Sprawdź, że można inaczej!

➤ **NAPISZ** do redaktora prowadzącego „Rachunkowość Budżetową” na adres: magdalena.grotkiewicz@infor.pl

Zapraszam do kontaktu!
Magda Grotkiewicz

RADOSŁAW TYBURCZY – ekonomista, biegły sądowy z dziedziny rachunkowości budżetowej i finansów publicznych, kierownik oddziału kontroli finansowej w Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy, współpracuje z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie kontroli, autor licznych publikacji

Ewidencja zaangażowania wydatków budżetowych na przełomie roku budżetowego

PROBLEM: Jednostka budżetowa prowadzi ewidencję księgową, ujmując zaangażowanie wydatków budżetowych na kontach księgowych pozabilansowych. Czy faktura dotycząca roku poprzedniego, gdy jej termin płatności przypada w roku bieżącym, powinna być ujęta na dzień 31 grudnia danego roku na koncie 998 i przeksięgowana na konto 999, czy też może być bezpośrednio księgowana na stronie Ma konta 999?

ODPOWIEDŹ: Równowartość zaangażowanych w danym roku wydatków budżetowych obciążających wydatki roku następnego księguje się na koncie 998, a na koniec roku przeksięguje na konto 999.

UZASADNIENIE: Zaangażowanie wydatków budżetowych to etap poprzedzający dokonanie wydatku budżetowego. Zaangażowanie poprzedza powstanie zobowiązania, a także obejmuje wartość wydatkowanych kwot w ramach zatwierzonego planu finansowego wydatków. Wartość zaangażowania nie może przekraczać limitu wydatków zaplanowanych dla danego roku budżetowego. Jednostki budżetowe zobowiązane są do ujmowania w sprawozdaniach budżetowych o wydatkach wartości określonej jako zaangażowanie. Zgodnie z treścią przepisów zawartych w art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, **plany kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej powinny uwzględnić fakt, że: ujmuje się również wszystkie etapy rozliczeń poprzedzające płatność dochodów i wydatków, a w zakresie wydatków i kosztów – także zaangażowanie środków.**

ZAPAMIĘTAJ!

Ewidencja zaangażowania wydatków budżetowych prowadzona jest na kontach pozabilansowych.

Zgodnie z planem kont m.in. dla jednostek budżetowych określonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia

Ministra Rozwoju i Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, **ewidencja księgową zaangażowania wydatków budżetowych prowadzona jest na kontach:**

- 998 „Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego”,
- 999 „Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat”.

Prawne zaangażowanie wydatków budżetowych danego roku budżetowego oraz niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w danym roku budżetowym ewidencjonowane jest na koncie 998.

Ewidencja na koncie 998 przebiega następująco:

Strona Wn konta 998	Strona Ma konta 998
równowartość sfinansowanych wydatków budżetowych w danym roku budżetowym oraz zaangażowanych wydatków w danym roku obciążających plan wydatków roku następnego	zaangażowanie wydatków, czyli wartość umów, decyzji i innych postanowień, których wykonanie spowoduje konieczność poniesienia wydatków budżetowych w roku bieżącym

Na koniec roku konto 998 nie wykazuje salda.

Z kolei ewidencja księgową zaangażowania wydatków budżetowych przyszłych lat oraz wydatków niewygasających, które mają być zrealizowane w latach następnym, prowadzona jest na koncie 999.

Ewidencja na koncie 999 przebiega następująco:

Strona Wn konta 999	Strona Ma konta 999
równowartość zaangażowanych wydatków budżetowych w latach poprzednich przewidzianych do realizacji w roku bieżącym	wielkość zaangażowanych wydatków budżetowych lat przyszlých

Na koniec roku konto 999 może wykazywać saldo Ma, które oznacza zaangażowanie wydatków budżetowych przyszlých lat.

Warto zaznaczyć, iż zarówno do konta 998, jak i konta 999 wyodrębniona powinna być ewidencja szczegółowa według podziałek klasyfikacji budżetowej, a także ewidencja umożliwiająca ustalenie wielkości kwot wydatków niewygasających.

W sytuacji opisanej w pytaniu, gdzie jednostka budżetowa otrzymała fakturę dotyczącą roku poprzedniego, a termin płatności za tę fakturę przypada w roku bieżącym, operacja inicjująca zapisy w księgach rachunkowych powinna być bezwzględnie dokonana w roku poprzednim.

Uwarunkowanie to wynika z podstawowej zasady, tj. **zasady memoriałowej polegającej na ujęciu w księgach rachunkowych jednostki oraz w spra-**

wozdanii finansowym operacji gospodarczych dotyczących danego okresu.

ZAPAMIĘTAJ!

Zasada memoriałowa ma odniesienie do treści przepisów zawartych w art. 6 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (dalej: uor), w myśl których w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami, dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty.

A zatem równowartość zaangażowania wydatków budżetowych z faktury kosztowej roku poprzedniego należy ująć w tym okresie na koncie 998.

W sytuacji gdy płatność za fakturę obciąży wydatki ujęte w planie finansowym jednostki roku bieżącego, moim zdaniem, należy dokonać na dzień 31 grudnia przeksięgowania salda konta 998 (wykazana nadwyżka wielkości ujętego zaangażowania wydatków budżetowych nad faktycznie zrealizowanymi wydatkami) na stronę Ma konta 999.

Wielkość kwot ujętych na fakturze stanowić będzie zaangażowanie wydatków budżetowych, które nie wygasły – gdyż nie nastąpiło ich wykonanie w roku poprzednim i zostały przesunięte do realizacji na rok bieżący.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2077; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 6 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2342; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 2201)
- załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1911)

Akcja zadawania pytań

SPORZĄDŹ Z NAMI SWOJE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE

W związku ze zbliżającym się terminem zamykania ksiąg rachunkowych oraz sporządzania sprawozdań finansowych za rok 2017 redakcja „Rachunkowości Budżetowej” ogłasza akcję zadawania pytań z zakresu:

- zamknięcia ksiąg rachunkowych,
- prawidłowego sporządzenia bilansu, rachunku zysków i strat oraz zestawienia zmian w funduszu.

Wątpliwości i pytania związane z tą tematyką można przysyłać do 31 marca 2018 r. do redakcji „Rachunkowości Budżetowej” pod adresem:

magdalena.grotkiewicz@infor.pl

z dopiskiem: SPRAWOZDANIE FINANSOWE,

lub zamieścić na naszym profilu na portalu społecznościowym Facebook:

<https://www.facebook.com/rbinforpl/>

Nasi eksperci udzielą odpowiedzi na wszystkie otrzymane pytania, a najciekawsze z nich opublikujemy na łamach naszego czasopisma.

JAROSŁAW JURGA – ekonomista, certyfikowany księgowy, posiada doświadczenie w obszarze finansów publicznych wsparte studiami podyplomowymi z zakresu polskich i międzynarodowych standardów rachunkowości oraz audytu wewnętrznego w jsfP

Zatrudnianie cudzoziemców – księgowanie wpłat do powiatowego urzędu pracy

PROBLEM: Z dniem 1 stycznia 2018 r. weszła w życie ustawa z 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która wprowadza wpłaty przy składaniu wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową oraz rejestracji oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi. Zgodnie z art. 90a ust. 2 i 2a tej ustawy, 50% wpłaty stanowić będzie dochód powiatu, a 50% dochód budżetu państwa. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 15 stycznia 2014 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa, dochody realizowane przez jednostki organizacyjne inne niż urzędy obsługujące organy podatkowe lub państwowe jednostki budżetowe są przekazywane na rachunki bieżące dochodów właściwych dysponentów części budżetowych niezwłocznie, nie później niż w terminach określonych w tych przepisach. Powiatowy urząd pracy otworzył oddzielny rachunek bankowy, na który dokonywane są wpłaty przez pracodawców, a następnie przekazywane na rachunek starostwa powiatowego. Na jakich kontach powinno odbyć się księgowanie wpłat do PUP oraz przekazywanie tych wpłat do starostwa? Jakie sprawozdania powinny być wykonywane przez PUP?

ODPOWIEŹ: Wpłaty do PUP z tytułu wpłat przy składaniu wniosków o wydanie zezwolenia na pracę sezonową oraz rejestrację oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi **należy ująć na koncie 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych”.**

UZASADNIENIE: Sposób ewidencji opisanej operacji gospodarczej w urzędzie samorządowej jednostki budżetowej uzależniony będzie zarówno od zapisów rozporządzenia Ministra Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla bu-

KLASYFIKACJA BUDŻETOWA

WYSZUKIWARKA • PRZEPISY • KOMENTARZE EKSPERTÓW

www.klasyfikacja.infor.pl

SERWIS AKTUALIZOWANY NA BIEŻĄCO

Jeżeli w naszym serwisie nie znajdą Państwo odpowiedzi na postawione pytanie, prosimy:

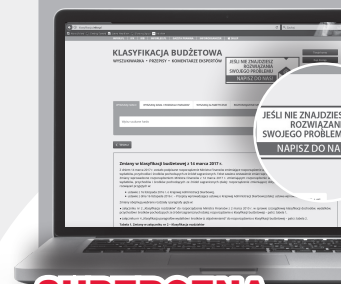
- › kliknąć w okienko z kopertą
- › w pojawiającym się oknie mailowym z adresem redaktora opisać swój problem
- › wysłać zapytanie do redakcji.

Nasi eksperci udzielą odpowiedzi na wszystkie Państwa pytania. Będą one zamieszczane w serwisie „Klasyfikacja budżetowa” oraz drukowane na łamach dwutygodnika „Rachunkowość Budżetowa”.

INFORMACJE I ZAMÓWIENIA: tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

NAJLEPSZY SERWIS!

ZAWIERA ZMIANY
z GRUDNIA 2017 r.

SUPERCENA
DLA PRENUMERATORÓW

159 ZŁ ZAMIAST **199 ZŁ**
(abonament na 12 m-cy)

dżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: rozporządzenie w sprawie rachunkowości), jak i od przyjętych w jednostce zasad (polityce) rachunkowości zgodnie z art. 10 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (dalej: uor). Zasady sporządzania sprawozdań budżetowych zostały określone zapisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (dalej: rozporządzenie o sprawozdawczości budżetowej).

Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (dalej: uofp), dochodami publicznymi są m.in. inne dochody budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych jednostek sektora finansów publicznych należne na podstawie odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych. Natomiast w myśl § 9 rozporządzenia w sprawie rachunkowości, **do przychodów urzędu jednostki samorządu terytorialnego zalicza się dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego nieujęte w planach finansowych innych samorządowych jednostek budżetowych.**

W celu zaewidencjonowania dochodów ujętych w planie finansowym urzędu jednostki samorządu terytorialnego można wykorzystać konta:

- 130 „Rachunek bieżący jednostki”,
- 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych”,
- 222 „Rozliczenie dochodów budżetowych”.

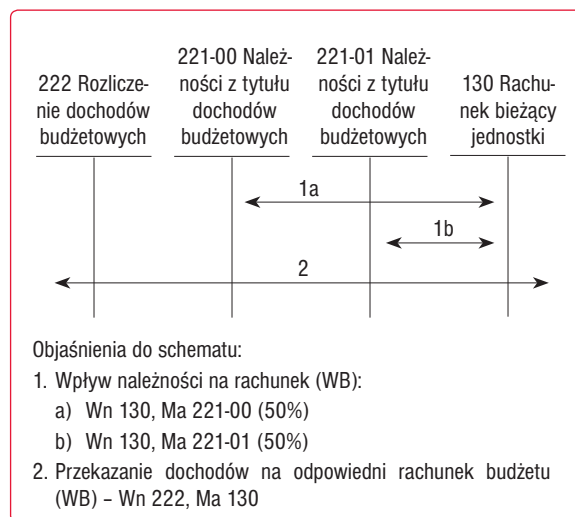
Zgodnie z opisem załącznika nr 3 do rozporządzenia w sprawie rachunkowości, na koncie 130 „Rachunek bieżący jednostki” ujmuje się wpływy z tytułu zrealizowanych przez jednostkę dochodów budżetowych (ewidencja szczegółowa według podziałek klasyfikacji dochodów budżetowych), w korespondencji z kontem 101, 221 lub innym właściwym kontem.

Konto 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych” służy w szczególności do ewidencji wpłat należności z tytułu dochodów budżetowych oraz odpisów należności. **Ewidencja szczegółowa do konta 221 powinna być prowadzona według dłużników i podziałek klasyfikacji budżetowej oraz budżetów, których należności dotyczą.**

Natomiast konto 222 „Rozliczenie dochodów budżetowych” służy w szczególności do ewidencji dochodów budżetowych przelanych do budżetu, w korespondencji z kontem 130 „Rachunek bieżący jednostki”. Ewidencja operacji gospodarczych zwią-

zanych z otrzymanymi dochodami budżetowymi może być zgodna z przebiegiem księgowania ujętych w **schemacie 1.**

Schemat 1. Wpływ i przekazanie dochodów budżetowych uzyskanych przez jednostkę budżetową

Jednostki samorządu terytorialnego, na mocy rozporządzenia Ministra Finansów z 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (dalej: rozporządzenie w sprawie sprawozdań w zakresie operacji finansowych) sporządzają m.in. kwartalne sprawozdanie Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych, w takim zakresie, w jakim prawo umożliwi im posiadanie należności. Sprawozdania jednostkowe Rb-N jednostek samorządu terytorialnego obejmuje swym zakresem zarówno urząd będący jednostką budżetową, jak i organ JST.

ZAPAMIĘTAJ!

W sprawozdaniu Rb-N wszelkie należności wykazuje się według wartości nominalnej, tj. w kwocie świadczenia głównego należnego w dniu wymagalności lub pozostałego do zapłaty na dzień sprawozdawczy, bez należnego oprocentowania ani odsetek za zwłokę.

Dane, jakie należy ujmować w sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz aktywów, zostały wskazane w § 12 ust. 1 załącznika nr 9 do rozporządzenia w sprawie sprawozdań w zakresie operacji finansowych. W części A sprawozdania Rb-N należy wykazać wartość nominalną należności oraz wybranych aktywów finansowych jednostki na koniec danego okresu sprawozdawczego według:

- poszczególnych tytułów (układ przedmiotowy),
- grup dłużników (układ podmiotowy).

Wartość należności należy wykazywać łącznie z odpisem aktualizującym, tj. według pozostałej do spłaty przez dłużnika wartości brutto.

Należności wykazywane są również w sprawozdaniu Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego. Zgodnie z załącznikiem nr 36 do rozporządzenia o sprawo-

zdawczości budżetowej, w kolumnie „Należności” wykazuje się: salda początkowe (należności pozostałych do zapłaty zmniejszone o nadpłaty), powiększone o kwoty przypisów należności z tytułu dochodów budżetowych, których termin płatności przypada na dany rok budżetowy, po zmniejszeniu ich o kwoty odpisów.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2077; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- art. 10 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 1047; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 62)
- § 9, załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1911)
- załącznik nr 36 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z 9 stycznia 2017 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 109)
- § 12 ust. 1 załącznika nr 9 do rozporządzenia Ministra Finansów z 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1773)

JAROSŁAW JURGA – ekonomista, certyfikowany księgowy, posiada doświadczenie w obszarze finansów publicznych wsparte studiami podyplomowymi z zakresu polskich i międzynarodowych standardów rachunkowości oraz audytu wewnętrznego w jsfp

Klasyfikacja budżetowa wody dostarczanej w galonach do dystrybutora

W naszej jednostce klasyfikuje się galony z wodą do § 421 „Zakup materiałów i wyposażenia”. Jednak na tym tle powstały różnice interpretacyjne. Z niektórych interpretacji, w tym Ministerstwa Finansów, wynika, że wodę klasyfikuje się do § 422 „Zakup środków żywności” – jako artykuł spożywczy. Można spotkać również interpretację, że w § 421 ujmuje się zakup butli z wodą. W mojej ocenie, wodę w butelkach należy zakwalifikować do § 422, a wodę w butlach (galony) przypisać do § 421. Czy takie działanie jest prawidłowe?

Prawidłowa klasyfikacja wydatku polegającego na dostawie wody w butlach wymaga zwrócenia uwagi na przedmiot operacji gospodarczej określonej w umowie z dostawcą i interpretacji zapisów rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (dalej: rozporządzenie o klasyfikacji budżetowej).

Podstawowym sposobem klasyfikacji budżetowej wydatków – zgodnie z rozporządzeniem o klasyfikacji budżetowej – jest ujmowanie wydatków w określonych paragrafach zgodnie z treścią poszczególnych operacji gospodarczych. Jednocześnie przyporządkowując wydatek do określonego paragrafu, należy zwrócić

uwagę, by w pierwszej kolejności wykluczyć możliwość dokonywania wydatków ze środków ujętych w paragrafach o charakterze szczególnym i w efekcie wydatkować środki w ramach planu ujętego w paragrafie o charakterze ogólnym, np. 421 „Zakup materiałów i wyposażenia”.

W prawie Unii Europejskiej definicja żywności została podana w rozporządzeniu nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2002 r. w artykule 2 i oznacza jakiegokolwiek substancje lub produkty, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Termin „żywność” ma w tym znaczeniu węższy zakres niż termin „środek spożywczy”, nie wszystko, co jest spożywane przez ludzi, jest żywnością.

Zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 1, lit. a dyrektywy Rady 98/83/WE z 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, termin „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” oznacza: „wszelką wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu przeznaczoną do picia, gotowania, przygotowywania żywności lub innych celów domowych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy dostarczana jest: z sieci dystrybucyjnej, cystern lub w butelkach czy pojemnikach”.

Rozstrzygając możliwość zakwalifikowania opisywanego wydatku do § 422 „Zakup środków żywności”, należy ustalić, czy nabywany środek jest przeznaczony do spożycia przez ludzi, lub czy takiego spożycia można się spodziewać.

W celu ustalenia odpowiedniego paragrafu klasyfikacji budżetowej należy zwrócić uwagę na objaśnienia do § 422 „Zakup środków żywności”, który obejmuje pełne wydatki na zakup produktów żywnościowych, w szczególności dla:

- osób korzystających z internatów i stołówek,
- dzieci w żłobkach, klubach dziecięcych, u dziennych opiekunów i w przedszkolach,
- chorych w szpitalach,
- krwiodawców,
- podopiecznych w zakładach opiekuńczych,
- wychowanków zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich,
- uczestników obozów,

- więźniów,
 - żołnierzy
- z wyjątkiem wydatków na wyżywienie uczestników szkoleń, klasyfikowanych w paragrafach 455 i 470. Opłaty za wyżywienie obejmują odpowiednie podziały dochodów. Paragraf ten obejmuje także wydatki na zakup i utrzymanie inwentarza żywego przeznaczonego do uboju na własne potrzeby wymienionych zakładów.

Ponadto należy mieć na uwadze, że zgodnie z objaśnieniami załącznika nr 4 do rozporządzenia o klasyfikacji budżetowej nie zalicza się do § 421 „Zakup materiałów i wyposażenia” zakupu środków żywności.

Dla przedstawienia pełnego obrazu omawianej problematyki należy rozpatrzyć także sytuację, gdy woda zostanie wystawiona do użytku „ogólnego”. Nie można wtedy jednoznacznie wskazać, jak zostanie ona spożytkowana. Można się spodziewać, że nie zostanie zużyta w charakterze żywności, a np. do zasilenia kwiatów czy innych celów. W takim przypadku nie będzie możliwe stwierdzenie, że poniesiony wydatek stanowił zakup żywności. Prawidłowa klasyfikacja w takiej sytuacji będzie związana z celem, w jakim został zakupiony pojemnik z wodą.

W przypadku zakupu takiego pojemnika do wykorzystania przy np. sporządzaniu posiłków zasadne będzie ujęcie wydatku w § 422 „Zakup środków żywności”.

PODSTAWA PRAWNA

- załącznik nr 4 do rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1053; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 2231)

Polub nas na facebooku

www.facebook.com/rbinforpl

**BĄDŹ NA BIEŻĄCO,
CZYTAJ, KOMENTUJ**

Zapraszamy do nowej grupy na naszym **facebooku**

700
DZIĘKUJEMY!

JEŻELI JESTEŚ:

- księgowym,
- głównym księgowym,
- skarbnikiem

LUB

zajmujesz się na co dzień szeroko rozumianą rachunkowością w jednostkach sektora finansów publicznych

**dołącz do grupy
RACHUNKOWOŚĆ
BUDŻETOWA!**

JAROSŁAW JURGA – ekonomista, certyfikowany księgowy, posiada doświadczenie w obszarze finansów publicznych wsparte studiami podyplomowymi z zakresu polskich i międzynarodowych standardów rachunkowości oraz audytu wewnętrznego w jsfp

Przechowywanie zestawienia obrotów i sald

Akcja zadawania pytań

SPRAWOZDANIA
FINANSOWE
ekspert odpowiada

Sprawozdanie finansowe podlega trwałemu przechowywaniu. Czy zestawienie obrotów i sald musi być trwale przechowywane łącznie ze sprawozdaniem? Czy może być przechowywane na płycie CD (w formacie pdf)?

Prawidłowe przechowywanie sprawozdań finansowych przez jednostki zobowiązane do ich sporządzenia oparte jest na zapisach art. 13 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (dalej: uor). Adekwatnie do uregulowań zawartych w uor jednostka sporządzająca sprawozdania finansowe powinna stosownie do przyjętej techniki prowadzenia ksiąg rachunkowych w zasadach (polityce) rachunkowości w sposób szczegółowy określić metodę ich przechowywania.

ZAPAMIĘTAJ!

Księgi rachunkowe to zbiory zapisów księgowych, obrotów i sald, które tworzą dziennik, księgę główną, księgi pomocnicze, zestawienia: obrotów i sald kont księgi głównej oraz sald kont ksiąg pomocniczych, wykaz składników aktywów i pasywów (inventarz) – w myśl art. 13 ust. 1 uor.

Przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych z użyciem komputera za równoważne z księgami rachunkowymi uważa się odpowiednio zasoby informacyjne rachunkowości, zorganizowane w formie oddzielnych komputerowych zbiorów danych, bazy danych lub wyodrębnionych jej części, bez względu na miejsce ich powstania i przechowywania. Warunkiem utrzymania zasobów informacyjnych systemu rachunkowości w formie elektronicznej jest posiadanie oprogramowania umożliwiającego uzyskiwanie czytelnych informacji w odniesieniu do zapisów dokonanych w księgach rachunkowych poprzez ich wydrukowanie lub przeniesienie na inny komputerowy nośnik danych, o czym mowa jest w art. 13 ust. 2 i 3 uor.

Zestawienie obrotów i sald stanowiące integralną część ksiąg rachunkowych podlega identycznym zasadom przechowywania jak dziennik, księga główna czy księgi pomocnicze.

Zgodnie z art. 13 ust. 6 uor, księgi rachunkowe należy wydrukować nie później niż na koniec roku obrotowego. Zapisy uor umożliwiają zamienne z wydrukiem przeniesienie treści ksiąg rachunkowych na informatyczny nośnik danych, zapewniający trwałość

zapisu informacji, przez czas nie krótszy od wymaganego dla przechowywania ksiąg rachunkowych. Ponadto uor nie definiuje pojęcia informatycznego nośnika danych i nie określa rozszerzenia pliku, w jakim należy przechowywać dane. Więcej informacji na ten temat można znaleźć w ustawie z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (dalej: ustawa o informatyzacji). Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o informatyzacji, przez informatyczny nośnik danych rozumie się materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci cyfrowej, co jednoznacznie wskazuje na możliwość przechowywania danych na płycie CD. Przez dokument elektroniczny należy rozumieć stanowiący odrębną całość znaczeniową zbiór danych uporządkowanych w określonej strukturze wewnętrznej i zapisany na informatycznym nośniku danych. Takim dokumentem może być plik zapisany w formie pdf, przy czym należy pamiętać, że plik pdf można poddać edycji w dedykowanym oprogramowaniu. W celu zabezpieczenia danych przed edycją można użyć nośników danych umożliwiających wyłącznie jednokrotny zapis danych takich, jak płyty CD-R, DVD-R.

Archiwizowane zbiory dokumentów powinny być przechowywane w siedzibie jednostki, w sposób zapewniający należną ochronę przed niedozwolonymi zmianami i rozpowszechnianiem oraz uszkodzeniem lub zniszczeniem. Minimalny okres przechowywania przewidziany prawem dla dokumentów księgowych to 5 lat dla ksiąg rachunkowych. Należy pamiętać, że okres przechowywania oblicza się od początku roku następującego po roku obrotowym, którego dane zbioru dotyczą.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 13 ust. 1-3 i 6 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2342; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 2201)
- art. 3 ust. 1 ustawy z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 570)

ADAM BŁASZKO – radca prawny, członek kolegium regionalnej izby obrachunkowej, wcześniej członek samorządowego kolegium odwoławczego, były pracownik izby i urzędu skarbowego

Zasady dochodzenia należności cywilnoprawnych - postępowanie w urzędzie JST

PROCEDURY

Na wyraźną prośbę naszych Czytelników w dodatku „Procedury” do bieżącego numeru „Rachunkowości Budżetowej” poruszamy temat dochodzenia należności cywilnoprawnych – od próby polubownego rozwiązania sprawy (wezwanie do zapłaty), przez proces sądowy, aż do windykacji.

Stosowanie procedury prowadzenia windykacji należności cywilnoprawnych w urzędzie jednostki samorządu terytorialnego (dalej: JST) lub w innej jednostce sektora finansów publicznych musi być oparte na właściwej regulacji wewnętrznej oraz przepisach prawa powszechnie obowiązujące-

go. Stosownym aktem prawnym będzie zarządzenie właściwego organu wykonawczego w sprawie ustalenia instrukcji dotyczącej zasad prowadzenia egzekucji należności podatkowych i publicznoprawnych oraz windykacji należności cywilnoprawnych w urzędzie organu administracji publicznej lub samorządowej.

POSTĘPOWANIE W ZAKRESIE ODZYSKANIA NALEŻNOŚCI CYWILNOPRAWNEJ

KROK 1

Czynności poprzedzające wezwanie do zapłaty

Najistotniejszym elementem rozpoczynającym procedurę dochodzenia należności cywilnoprawnych jest moment zainicjowania postępowania windykacyjnego. Po upływie okresu (terminu) zapłaty zobowiązania ustala się dodatkowy termin, po upływie którego organ podejmuje czynności windykacyjne. Na podstawie sporządzonego wykazu zaległości pracownik jednostki powinien sporządzić wezwania do uregulowania zaległych należności.

KROK 2

Wezwanie do zapłaty

Pierwszym koniecznym etapem poprzedzającym dochodzenie należności zaległej jest wezwanie do zapłaty. Przepisy prawa nie przewidują formy takiego wezwania. Dla celów dowodowych należy przyjąć, że wezwanie do zapłaty powinno mieć formę pisemną. Forma ta ma zapewnić możliwość wykorzystania takiego wezwania jako dowodu w postępowaniu sądowym o zapłatę zaległości, czyli nieuregulowanej należności cywilnoprawnej.

KROK 3

Skierowanie pozwu do sądu

Opierając się na dokonanych ustaleniach co do oceny ekonomicznej zasadności dochodzenia należności na drodze sądowej, dane dotyczące dłużnika i należności wraz ze wszystkimi innymi posiadanymi informacjami o ustaleniach przekazuje się do działu prawnego w celu wszczęcia postępowania na drodze sądowej.

Wszczęcie i prowadzenie postępowania sądowego w celu dochodzenia (odzyskania) należności odbywać się musi z poszanowaniem przepisów prawa w formach i zasadach przez te przepisy przewidzianych.

W zakresie dochodzenia należności cywilnoprawnych właściwymi przepisami określającymi zasady i tryby postępowania pozwalającymi dochodzić zasądzenia należności cywilnoprawnej uregulowane są przepisami ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

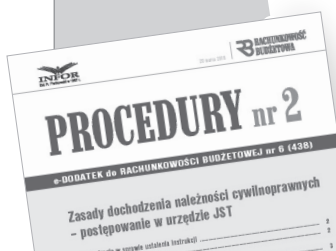
W ramach tego etapu postępowania konieczne jest zaangażowanie komórki prawnej urzędu lub jednostki sektora finansów publicznych wraz z profesjonalnym pełnomocnikiem lub zlecenie takiej obsługi zewnętrznej kancelarii.

WINDYKACJA

KROK 4.

Postępowanie w jednostce po otrzymaniu wyroku sądu

Uzyskanie prawomocnego wyroku sądowego pozwala na podjęcie czynności zmierzających do przymusowego ściągnięcia należności po przeprowadzeniu postępowania sądowego w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania cywilnego. Niezwłocznie po otrzymaniu orzeczenia w sprawie przekazuje się kserokopię tego wyroku właściwej komórce organizacyjnej. Otrzymanie potwierdzenia zasadności dochodzonej należności powoduje istotne skutki w dalszym postępowaniu, ponieważ kwota ta jest bezsporna i stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądowym. W tym zakresie istotne znaczenie ma prawomocność uzyskanego orzeczenia.

WIĘCEJ na temat zasad prowadzenia windykacji należności cywilnoprawnych oraz elementów wezwania do zapłaty, istotnych z punktu widzenia procedury windykacji należności, oraz wzór instrukcji dochodzenia należności cywilnoprawnych – w elektronicznym dodatku „PROCEDURY” (RB 6/2018).

Jednostka budżetowa uzyskuje dochody z tytułu podatku od towarów i usług. W jakim wierszu w sprawozdaniu Rb-N należy wykazywać ten podatek?

W omawianej sytuacji podatek od towarów i usług należy wykazać w wierszu **N5.2. „z tytułu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne”**.

Zasady sporządzania sprawozdania Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych są omówione w załączniku nr 9 do rozporządzenia Ministra Finansów z 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych – Instrukcja sporządzania sprawozdań (dalej: Instrukcja).

Zgodnie z § 14 Instrukcji w części A. „Należności oraz wybrane aktywa finansowe” sprawozdania Rb-N w wierszu N5.2. „z tytułu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne” wykazuje się łączną wartość bezspornych należności z tytułu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne. Wiersz ten wypełniają jedynie jednostki, dla których te tytuły stanowią źródło dochodów. Wszelkie inne należności z tych tytułów, powstałe wskutek rozliczeń, w tym nadpłat na rzecz jednostki, która jest jedynie płatnikiem, należy wykazywać w wierszu N5.3. „z tytułów innych niż wymienione powyżej”.

W jakim paragrafie ująć opłaty za korzystanie z miejskiej sieci deszczowej?

W celu prawidłowego ujęcia opłaty za korzystanie z miejskiej sieci deszczowej, zgodnie z załącznikiem nr 4 do rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (dalej: rozporządzenie o klasyfikacji budżetowej), należy rozważyć § 430 „Zakup usług pozostałych” oraz § 443 „Różne opłaty i składki”.

Paragraf 430 „Zakup usług pozostałych” obejmuje wydatki funduszu operacyjnego, którego przeznaczenie jest niejawne, oraz wydatki na zakup usług wskazanych przykładowo w opisie do tego paragrafu. Ustawodawca używając określenia „w szczególności”, wskazuje tym samym na otwarty charakter tego katalogu. Przyjmuje się tym samym, że do § 430 należy klasyfikować wszystkie usługi, które nie mieszczą się w ramach innych paragrafów.

Natomiast § 443 „Różne opłaty i składki” obejmuje różnego rodzaju płatności i składki, których obowiązek wynika z przepisów prawa i nie można ująć ich w innym, przeznaczonym do tego paragrafie.

Obowiązek dokonywania opłaty za korzystanie z miejskiej sieci deszczowej określony jest rozporządzeniem Ministra Budownictwa z 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1701). Określenie obowiązku dokonania opłaty w rozporządzeniu wyczerpuje wymóg wskazany w § 443. W związku z tym paragraf ten jest właściwy do ujęcia w nim opłaty za korzystanie z miejskiej sieci deszczowej

Gdy prewspółczynnik VAT wynosi 6,46%, to zaokrąglamy go do góry czy do dołu? Powinno się wpisać 6 czy 7?

Sposób określania proporcji w podatku od towarów i usług został uregulowany w art. 86 ust. 2a i nast. ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Przepisem tym określono zasady dokonywania odliczeń częściowych w przypadkach, gdy podatnicy dokonują zakupów towarów i usług wykorzystywanych zarówno do celów wykonywanej działalności gospodarczej, jak i do celów innych niż działalność gospodarcza. Odliczenia takie są dokonywane z uwzględnieniem nowego rodzaju proporcji, nazywanej często prewspółczynnikiem lub preproporcją.

Zgodnie z art. 86 ust. 2g ustawy o podatku od towarów i usług, **proporcję określa się procentowo w stosunku rocznym i zaokrągla w górę do najbliższej liczby całkowitej.**

W związku z tym, w omawianym przypadku prewspółczynnik 6,46% należy zaokrąglić do góry do pełnej liczby całkowitej. Prewspółczynnik wyniesie więc 7.

Opracowała **Magda Grotkiewicz**
prawnik, redaktor prowadzący dwutygodnik
„Rachunkowość Budżetowa”

Na łamach RB w dziale „CO NURTUJE KSIĘGOWYCH” cyklicznie publikujemy najciekawsze pytania pochodzące z forów internetowych dla księgowych.

MAŁGORZATA MASŁOWSKA – prawnik specjalizujący się w tematyce prawa podatkowego i prawa pracy, redaktor merytoryczny dwutygodnika „Rachunkowość Budżetowa”

Dokumentowanie fakturą usługi przechowywania dowodu rzeczowego świadczonej na rzecz prokuratury

PROBLEM: Komenda miejska Policji, na zlecenie prokuratury, doprowadziła do dobrowolnego wydania rzeczy (stada zwierząt) stanowiących dowód w prowadzonej sprawie. Wydania dokonał podmiot będący podatnikiem VAT, który kupił zwierzęta z zamiarem dalszej odsprzedaży. Po dokonaniu wydania stado zostało oddane na przechowanie dotychczasowemu posiadaczowi. W związku ze spełnieniem tego obowiązku poniósł on określone koszty (wyżywienia, zapewnienia opieki weterynaryjnej) i zażądał ich zwrotu. Czy koszty przechowywania dowodu rzeczowego powinny zostać udokumentowane fakturą czy rachunkiem?

ODPOWIEDZ: Koszty przechowywania dowodu rzeczowego powinny w tym przypadku zostać udokumentowane fakturą.

UZASADNIENIE: Świadczenie usług w rozumieniu VAT to każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów, w tym również świadczenie zgodnie z nakazem organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w jego imieniu lub zgodnie z nakazem wynikającym z mocy prawa. Oczywiście nie każde świadczenie stanowiące świadczenie usług w rozumieniu VAT podlega opodatkowaniu tym podatkiem i powinno być udokumentowane fakturą. Aby tak było, świadczenie to musi być dokonywane przez podmiot mający status podatnika VAT i działający w takim charakterze w odniesieniu do danej, konkretnej transakcji.

W przedstawionym przypadku podmiot świadczący usługę przechowywania stada jest podatnikiem VAT. Wątpliwości może budzić jedynie to, czy świadczona przez niego usługa przechowywania dowodu polegająca na czasowym utrzymywaniu stada była usługą wyświadczoną w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, czy też nie.

Jak wskazał Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 2 sierpnia 2017 r. (sygn. akt 0115-KDIT1-1.4012.317.2017.2.DM), tego rodzaju usługę należy uznać za wykonaną w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Nie budzi bo-

wiem wątpliwości to, że podmiot dokonał zakupu stada z zamiarem odchowu i dalszej odsprzedaży. W związku z dokonaniem zajęcia działalność ta nie przyniosła widocznych efektów, co nie zmieniło jej charakteru jako działalności gospodarczej. Po dokonaniu zajęcia podmiot ten dobrowolnie podjął się utrzymania zwierząt i skalkulował jego koszty. Okoliczności te przesądają o tym, że będąc podatnikiem VAT czynnym, powinien na podstawie art. 5 ust. pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług opodatkować tym podatkiem usługę świadczoną zgodnie z nakazem organu władzy publicznej i na podstawie art. 106b ww. ustawy udokumentować ją fakturą.

PODSTAWA PRAWNA

- art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1–2, art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1221; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 86)

W jednym z kolejnych numerów „Rachunkowości Budżetowej” w dziale „Podatki” polecamy m.in. artykuł:

Amortyzacja gruntów oddanych jednostce budżetowej w trwały zarząd.

Zachęcamy do prenumeraty „Rachunkowości Budżetowej”.
Informacje i zamówienia – tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

www.rb.infor.pl

Odsprzedaż usług pomiędzy państwową a samorządową jednostką budżetową

PROBLEM: Państwowa jednostka budżetowa, czynny podatnik VAT, ma możliwość, by uzyskane zwroty wydatków dokonanych w tym samym roku budżetowym zmniejszyły wykonanie planowych wydatków. Na podstawie porozumienia z 2009 r. zawartego przez państwową jednostkę budżetową (szkołę) zawarto umowę użyczenia części pomieszczeń w budynku naszej jednostki samorządowej jednostce budżetowej (innej szkole). Przedstawiono w nim podział kosztów za media i ubezpieczenie nieruchomości. Ich rozliczenie następuje na podstawie wystawionej noty księgowej i w wartości brutto jest wpłacane na konto naszej jednostki. Czy nasza jednostka słusznie wystawia notę księgową, czy może powinna dokonać obciążenia na fakturze? Czy otrzymane należności powinny być rozliczane poprzez wpłatę kwoty netto na rachunek szkoły i odprowadzenie VAT do urzędu skarbowego?

ODPOWIEDZ: W opisanym przypadku mamy do czynienia z odsprzedażą usług (mediów i ubezpieczenia). Należy zatem je refakturować. Kwotę podatku od towarów i usług należy rozliczyć z urzędem skarbowym. W związku z tym, że dochodzi do odsprzedaży mediów z podatkiem, jednostka będzie miała prawo do odliczenia podatku od zakupu tych usług (w odpowiedniej części przypadającej na odsprzedawaną część usług).

UZASADNIENIE: Opodatkowaniu VAT podlega m.in. odpłatne świadczenie usług, czyli każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: ustawa o VAT). Za odpłatne świadczenie usług uznaje się również:

- użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych;

- nieodpłatne świadczenie usług na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, oraz wszelkie inne nieodpłatne świadczenie usług do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika.

W opisaney sytuacji należałoby się zastanowić, czy mamy do czynienia z odpłatnością, czy też nie. Mamy do czynienia z nieodpłatnym użyczeniem nieruchomości, a podmiot biorący w użyczenie partycypuje w przypadających na niego kosztach mediów oraz ubezpieczenia budynku. Są to świadczenia, z których ta jednostka rzeczywiście korzysta. Należy więc uznać, że mamy do czynienia z odsprzedażą tych usług. W myśl art. 8 ust. 2a ustawy o VAT, w przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że ten podatnik sam otrzymał i wyświadczył te usługi. Tak też należałoby potraktować w przedstawionym przypadku jednostkę – jako podmiot odsprzedający usługi. Ta odsprzedaż na rzecz samorządowej jednostki budżetowej podlega VAT.

W konsekwencji należy zatem wystawić faktury na te koszty. Powinny być one wystawione z właściwą stawką:

- na wodę, ścieki, odpady – 8% VAT;
- na pozostałe media – 23% VAT;

- na koszty ubezpieczenia – ze stawką ZW (art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o VAT w związku z orzeczeniem TS UE w sprawie C-349/96 Card Protection Plan).

Kwotę VAT należy rozliczyć z urzędem skarbowym. Należy zwrócić uwagę na to, że w związku z tym, że dochodzi do odsprzedaży mediów z VAT, powstaje prawo do odliczenia podatku od ich zakupu (w odpowiedniej części przypadającej na odsprzedawaną część usług). Niekoniecznie zatem wpłacie na

rachunek urzędu skarbowego będzie podlegała cała kwota stanowiąca równowartość podatku należnego od świadczonych usług. Przynajmniej w tej części (o ile dochodzi do refakturowania mediów bez marży) odsprzedaż ta będzie neutralna podatkowo (podatek należny od odsprzedaży tych usług będzie równy podatkowi naliczonemu do odliczenia od ich zakupu). ■

PODSTAWA PRAWNA

- art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 2a ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1221; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 86)

TOMASZ KRYWAN – prawnik, doradca podatkowy, właściciel kancelarii doradztwa podatkowego, autor wielu publikacji z zakresu podatków

Dokumentowanie przez komendę Policji refundacji kosztów pomocy prawnej

PROBLEM: Czy komenda Policji, obciążając inną komendę Policji, sąd, komornika lub inną jednostkę budżetową kosztami działań realizowanych w ramach pomocy prawnej (holowanie, parkowanie, paliwo, konwoje, asysta), powinna wystawiać fakturę ze stawką VAT właściwą dla danej usługi, czy noty księgowo?

ODPOWIEDŹ: **Tak**, komenda Policji powinna wystawiać noty księgowo.

UZASADNIENIE: Nie uznaje się za podatnika VAT organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych, co wynika z art. 15 ust. 6 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. W zakresie tym czynności wykonywane przez organy władzy publicznej (w tym jednostki samorządu terytorialnego) oraz urzędy obsługujące te organy nie podlegają opodatkowaniu VAT. Wyłączenie to dotyczy m.in. czynności dokonywanych przez jednostki Policji w ramach pomocy prawnej. Potwierdzają to w udzielanych wyjaśnieniach organy podatkowe, np. Dyrektor Krajowej Informacji Skar-

INTERPRETACJE

(...) działania w tym zakresie wynikają z przepisów szczególnych i wyłączają go z kręgu podatników VAT, ponieważ prowadzi opisaną wyżej działalność jako organ publiczny, nawet jeżeli pobiera z tytułu tej działalności wynagrodzenie. Czynności wskazane jako asysta i konwojowanie, w których Wnioskodawca [*jednostka Policji – przyp. aut.*] uczestniczy jako organ publiczny, to określone prawem czynności wykonywane w interesie publicznym. Zatem wykonując te czynności w ramach przypisanych specyficznych zadań i funkcji państwowych, Wnioskodawca nie jest traktowany jako podatnik VAT, lecz zastosowanie znajdzie tutaj art. 15 ust. 6 ustawy.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Informacji Skarbowej z 7 listopada 2017 r., sygn. akt 0114-KDIP1-3.4012.235.2017.2.KC

bowej w interpretacji z 7 listopada 2017 r. (sygn. akt 0114-KDIP1-3.4012.235.2017.2.KC).

A zatem wskazane w treści pytania czynności (a w konsekwencji związane z nimi refundacje) nie podlegają opodatkowaniu VAT, a co za tym idzie nie mogą być dokumentowane fakturami, lecz notami

księgowymi. Potwierdził to organ podatkowy w cytowanej obok interpretacji.

W konsekwencji, kosztami refundacji wskazanych działań realizowanych w ramach pomocy prawnej komenda Policji powinna obciążać inne jednostki, wystawiając noty księgowe (nie faktury).

INTERPRETACJE

(...) obciążenie sądów, prokuratury i komorników za wskazane wyżej czynności nie powinny być dokumentowane fakturami VAT, a zatem Wnioskodawca [*jednostka Policji – przyp. aut.*] może nadal wystawiać noty księgowe.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Informacji Skarbowej z 7 listopada 2017 r., sygn. akt 0114-KDIP1-3.4012.235.2017.2.KC

PODSTAWA PRAWNA

- art. 15 ust. 6 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1221; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 86)

SŁAWOMIR LIŻEWSKI – prawnik, wieloletni pracownik aparatu skarbowego, autor licznych publikacji z zakresu prawa gospodarczego, prawa organizacji pozarządowych, instytucji kultury, prawa administracyjnego, doradca organizacji pozarządowych

Podwyższenie kapitału zakładowego szpitala miejskiego działającego w formie spółki z o.o.

PROBLEM: Szpital miejski działa jako jednoosobowa spółka z o.o. W ramach prowadzonej działalności oferuje świadczenia zdrowotne, głównie na podstawie kontraktu z NFZ. Spółka odnotowuje stratę. W celu zapewnienia mieszkańcom gminy dostępu do świadczeń medycznych zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego z wkładu pieniężnego. Czy należy złożyć deklarację PCC i wpłacić podatek od przyznanego dokapitalizowania pieniężnego?

ODPOWIEŹ: Nie, nie trzeba składać deklaracji PCC i wpłacać podatku.

UZASADNIENIE: Opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych (dalej: PCC) podlegają m.in. umowy spółki oraz zmiany tych umów, jeżeli powodują one podwyższenie podstawy opodatkowania PCC (art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. k i pkt 2 ustawy z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, dalej: upcc). Za zmianę umowy spółki kapitałowej uważa się podwyższenie kapitału zakładowego z wkładów lub ze środków spółki oraz dopłaty. A zatem podwyższenie kapitału spółki z o.o. co do zasady podlega opodatkowaniu PCC. Należy jednak pamiętać, że nie wszystkie czynności wymienione w art. 1 upcc podlegają opodatkowaniu tym podatkiem – część z nich została z niego wyłączona. Na podstawie art. 2 pkt 1 lit. f upcc nie podlegają PCC m.in. czynności cywilnoprawne w sprawach zdrowia. Wyłączenie to ma charakter ogólny, niezbędne jest więc odwołanie się do przepisów ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (dalej: udl).

Działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, także za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności (art. 3 ust. 1 udl). Świadczenia zdrowotne to działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania (art. 2 ust. 1 pkt 10 udl). Rodzajami działalności leczniczej są: stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne (szpitalne oraz inne niż szpitalne), a także ambulatoryjne świadczenia zdrowotne (art. 8 udl).

Istotne znaczenie ma tu szpital, czyli zakład leczniczy, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w postaci świadczeń szpitalnych. Za takie świadczenia uważa się wykonywane całą dobę kompleksowe świadczenia zdrowotne polegające na diagnozowaniu, leczeniu, pielęgnacji i rehabilitacji, które nie mogą być realizowane w ramach innych stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych lub ambulatoryjnych świadczeń zdrowotnych. Świadczeniami szpitalnymi są także świadczenia udzielane

z zamiarem zakończenia ich udzielania w okresie nieprzekraczającym 24 godzin (art. 2 ust. 1 pkt 9 i 11 udl).

INTERPRETACJE

Czynność podwyższenia kapitału zakładowego w celu umożliwienia kontynuowania działalności szpitala ma istotnie związek z czynnościami w sprawach zdrowia, ale tylko pod warunkiem, że środki uzyskane w wyniku dokapitalizowania zostaną przeznaczone na czynności z zakresu zdrowia, czyli cele związane bezpośrednio z działalnością leczniczą, a nie np. na cele administracyjne. Tylko bezpośredni związek wydatkowania środków z działalnością w sprawach zdrowia uzasadnia zastosowanie wyłączenia z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych określonego w art. 2 pkt 1 lit. f upcc.

Interpretacja indywidualna
Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 25 marca 2015 r.,
sygn. akt IBPBII/1/436-377/14/MZ

Z ORZECZNICTWA

Podwyższenie kapitału zakładowego wiążące się z wniesieniem wkładu przeznaczanego do celów zdrowotnych jest czynnością w sprawach ochrony zdrowia. W związku z tym nie podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

Wyrok WSA w Gliwicach z 5 lipca 2017 r.,
sygn. akt I SA/GI 210/17

Jeżeli więc podwyższenie kapitału wiąże się bezpośrednio z realizowaniem spraw z zakresu zdrowia, nie trzeba płacić PCC i składać deklaracji podatkowej. ■

PODSTAWY PRAWNE

- art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. k i ust. 2, art. 2 pkt 1 lit. f, art. 3 ust. 1 pkt 2, art. 4 pkt 9, art. 6 ust. 1 pkt 8 lit. b, art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1150)
- art. 2 ust. 1 pkt 9–11, art. 3 ust. 1–2, art. 8 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 160; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 138)

MARCIN NAGÓREK – radca prawny, były pracownik banku państwowego, obecnie pracownik jednostki budżetowej

Naruszenie obowiązków informacyjnych przez zamawiającego

W kilku postępowaniach w sprawie zamówień publicznych w naszej gminie doszło do naruszeń obowiązków informacyjnych z art. 92 ustawy – Prawo zamówień publicznych. Dotyczy to braku niezwłocznego informowania m.in. o wybranej najkorzystniejszej ofercie i wykluczonych wykonawcach (3 tygodnie po tych czynnościach), braku uzasadnienia faktycznego tych sytuacji albo zbyt ogólnikowych uzasadnień. Nie zamieszczono także na stronie internetowej i w siedzibie urzędu najkorzystniejszej oferty. Czy RIO może zarzucić naruszenie ustawy – Prawo zamówień publicznych?

Przypomnieć należy treść art. 92 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: upzp). W ust. 1 wskazanego przepisu ustawodawca postanowił, że zamawiający informuje niezwłocznie wszystkich wykonawców o:

- wyborze najkorzystniejszej oferty; podając nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania i adres, jeżeli jest miejscem wykonywania działalności wykonawcy, którego ofertę wybrano, oraz nazwy albo imiona i nazwiska,

siedziby albo miejsca zamieszkania i adresy, jeżeli są miejscami wykonywania działalności wykonawców, którzy złożyli oferty, a także punktację przyznaną ofertom w każdym kryterium oceny ofert i łączną punktację,

- wykonawcach, którzy zostali wykluczeni,
- wykonawcach, których oferty zostały odrzucone, powodach odrzucenia oferty, a w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 4 i 5 upzp, braku równoważności lub braku spełniania wy-

magań dotyczących wydajności lub funkcjonalności,

- wykonawcach, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu, ale nie zostali zaproszeni do kolejnego etapu negocjacji albo dialogu,
- dopuszczeniu do dynamicznego systemu zakupów,
- nieustanowieniu dynamicznego systemu zakupów,
- unieważnieniu postępowania

– podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Z kolei w art. 92 ust. 2 upzp określono, że zamawiający udostępnia informacje, o których mowa w pkt 1 i 5–7, na stronie internetowej.

Jeśli chodzi o kwestię **braku niezwłocznego informowania wykonawców m.in. o wybranej najkorzystniejszej ofercie i wykluczonych wykonawcach**, to niestety, dyspozycja normy prawnej jedynie wskazuje ogólnie, że powinno to nastąpić **niezwłocznie**. Prawo zamówień publicznych nie wyjaśnia znaczenia prawnego tego terminu, dlatego warto posiłkowo odnieść się do wypracowanego w tym zakresie orzecznictwa sądowo-administracyjnego (patrz: **Z orzecznictwa**).

Z ORZECZNICTWA

Termin „niezwłocznie” oznacza, że czynność powinna być dokonana w jak najkrótszym czasie. Przy czym oceniając tę niezwłoczność, należy mieć na uwadze normalny tok pracy danej instytucji, tj. obieg korespondencji, czas niezbędny na zapoznanie się z jej treścią przez Przewodniczącego Wydziału i wydanie odpowiednich zarządzeń oraz wykonanie tych zarządzeń przez pion administracyjny sądu. W niniejszej sprawie przesyłka zawierająca skargę została nadana w urzędzie pocztowym w trzecim dniu roboczym po jej otrzymaniu, co pozwala uznać, że powyższe zostało dokonane bez zbędnej zwłoki.

Postanowienie NSA z 12 lutego 2015 r.,
sygn. akt II OSK 188/15

Z kolei w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 3 czerwca 2014 r. (sygn. akt XV Ca 308/14) zaakcentowano, że słowo „niezwłocznie” nie jest tożsame z pojęciem „natychmiast”, i przyjmuje się, że oznacza ono termin realny.

A zatem, generalnie, niezwłoczność powinna być rozpatrywana w kontekście określonego stanu

faktycznego, przy czym wspomniane w zapytaniu opóźnienie ponad 3-tygodniowe wydaje się nie spełniać tego kryterium ustawowego. Tym bardziej jest to zasadne, że mamy tutaj do czynienia z podmiotem publicznym, którego działalność bazuje na przepisach upzp, posiadającym zapewne wyspecjalizowaną komórkę zajmującą się zamówieniami. W tych okolicznościach z dużym prawdopodobieństwem regionalna izba obrachunkowa może zarzucić naruszenie art. 92 upzp w zakresie przedmiotowym.

Odrębnie należy odnieść się do kwestii **braku uzasadnienia faktycznego, m.in. przy wykluczeniu wykonawców**. O tym obowiązku wprost stanowi art. 92 ust. 1 pkt 2 upzp, gdzie mowa o konieczności podania uzasadnienia faktycznego i prawnego. Punkt 2 tego przepisu dotyczy zaś konkretnie wykonawców, którzy zostali wykluczeni. W tym zakresie pomocne może być orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej. KIO w wyroku z 24 czerwca 2016 r. (sygn. akt KIO 987/16) – na bazie poprzedniego brzmienia art. 92 upzp – podkreśliła, że: *Oprócz wymogu nałożonego na zamawiającego powiadomienia wykonawców o najistotniejszych decyzjach i okolicznościach w postępowaniu przepis art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (j.t. Dz.U. z 2015 r. poz. 2164 ze zm.) umożliwia wykonawcom uzyskanie informacji o przyczynach odrzucenia ofert lub wykluczenia wykonawców. Jeśli zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty podał bardzo ogólnikowe twierdzenia, np. „nie spełnia wymagań SIWZ – oferowane urządzenie posiada zupełnie inne parametry, aniżeli wymagane to było w dokumentacji projektowej” bez podania jakichkolwiek konkretnych stwierdzonych naruszeń, to nie sposób uznać, aby odwołujący posiadał pełną wiedzę o podstawach stwierdzenia niezgodności treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, że zamawiający nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisu art. 92 ust. 1 pkt 2 Prawa zamówień publicznych. W podobnym kierunku wypowiedziała się KIO w wyroku z 29 grudnia 2011 r. (sygn. akt KIO 2666/11) – również na bazie poprzedniego brzmienia art. 92 upzp – akcentując m.in., że *obowiązkiem zamawiającego jest jednocześnie zawiadomienie wszystkich wykonawców, którzy złożyli oferty, między innymi o wykonawcach wykluczonych z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a w zawiadomieniu tym zamawiający obowiązany jest podać zarówno uzasadnienie faktyczne, jak i uzasadnienie prawne.**

KIO podkreśliła ponadto, że realizacja tego obowiązku związana jest ściśle z zasadą jawności postępowania o zamówienie publiczne, a także z zasadą uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Takie działanie ma również zapewnić wykonawcom możliwość skorzystania ze środków odwoławczych w możliwie realny sposób. A zatem, w oparciu o kierunkowe założenia, przyjęc należy, że wszelkie braki w zakresie uzasadnienia faktycznego i prawnego albo tylko ogólnikowe informacje odnośnie m.in. do wykluczenia wykonawcy czy odrzucenia oferty należy ocenić negatywnie. Z całą pewnością takie naruszenie art. 92 ust. 1 upzp będzie przedmiotem krytycznej oceny przez RIO.

Ostatnia z podanych sytuacji wymaga nieco odmiennego stanowiska. Chodzi o **niezamieszczenie informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty na stronie internetowej i w siedzibie urzędu w miejscu publicznie dostępnym**. Warto przytoczyć raz jeszcze ust. 2 art. 92 upzp, który stanowi, że zamawiający udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 5–7, na stronie internetowej. Warto więc podkreślić, że od 28 lipca 2016 r. obowiązki zamawiającego w tym zakresie uległy zmianie w ten sposób, że informacje powinny być udostępnione tylko na stronie internetowej, a usunięto obowiązek zamieszczania informacji w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie zamawiającego. A zatem,

można mówić o ewentualnym naruszeniu wspomnianego art. 92 ust. 2 upzp tylko w zakresie zaniechania umieszczenia przez zamawiającego m.in. informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty – lecz tylko na stronie internetowej. Warto zauważyć, że ustawodawca nie postanowił w ust. 2 – jak to uczynił w ust. 1 – że ten obowiązek ma być dokonany niezwłocznie. Jednak nie oznacza to, że zamawiający może zwlekać z tym obowiązkiem, nie mając uzasadnionych ku temu przesłanek. Wynika z tego, że RIO może co najwyżej stwierdzić naruszenie art. 92 ust. 2 upzp tylko w zakresie niezachowania obowiązku informacyjnego odnośnie do strony internetowej zamawiającego.

PODSTAWA PRAWNA

- art. 92 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1579; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 2018)

W jednym z kolejnych numerów „Rachunkowości Budżetowej” w dziale „Zamówienia publiczne” polecamy m.in. artykuł:

Wymogi związane z zatrudnieniem na umowę o pracę przy zamówieniach na roboty budowlane.

Zachęcamy do prenumeraty „Rachunkowości Budżetowej”.
Informacje i zamówienia – tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

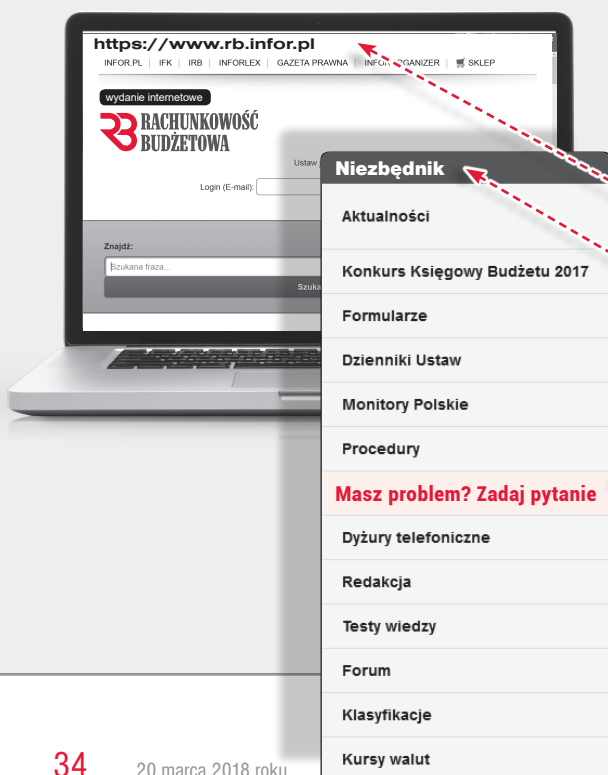
www.rb.infor.pl

Przypominamy o możliwości
ZADAWANIA PYTAŃ naszym ekspertom
na stronie Rachunkowości Budżetowej www.rb.infor.pl

Aby zadać pytanie naszemu ekspertowi, należy:

- zalogować się na stronie „Rachunkowości Budżetowej” www.rb.infor.pl
- przekazać swoje pytanie poprzez formularz znajdujący się w **NIEZBĘDNIKU** w zakładce **Masz problem? Zadać pytanie**

Po udzieleniu odpowiedzi przez naszego eksperta zostanie ona przekazana na Państwa adres mailowy, a następnie opublikowana na łamach „Rachunkowości Budżetowej”.

Joanna Skrobisz
specjalista ds. prawa
pracy i ubezpieczeń

Czy nabycie uprawnień emerytalnych to uzasadniony powód do zwolnienia pracownika

Mamy pracownicę, która właśnie osiągnęła wiek emerytalny. Czy w związku z tym możemy wręczyć jej wypowiedzenie i przyjąć na jej miejsce kogoś innego?

Nie. Sąd pracy uzna, że wypowiedzenie umowy pracownikowi tylko z powodu osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego jest przejawem dyskryminacji ze względu na wiek. W efekcie takie wypowiedzenie będzie niezasadne. Nic nie stoi na przeszkodzie, żeby objąć pracownicę zwolnieniami z innych uzasadnionych przyczyn, np. redukcji zatrudnienia.

Czy urlop rodzicielski udzielony bezpośrednio po urlopie macierzyńskim może zostać podzielony na części

Pracownica składa wniosek o to, żeby bezpośrednio po urlopie macierzyńskim udzieleno jej urlopu rodzicielskiego. Czy taki urlop może zostać podzielony na części?

Nie. Urlopu rodzicielskiego udzielanego w sposób opisany w pytaniu nie można podzielić na części. Można go udzielić jedynie w pełnym wymiarze. Ma to swoje konsekwencje – jeśli pracownica zrezygnuje z tego urlopu i równocześnie nie zostanie on przejęty przez pracownika-ojca dziecka, to niewykorzystana część urlopu rodzicielskiego przepadnie.

Ewa Preis
radca prawny

Jak ustalić staż pracy pracownika, który nie ma świadectw pracy od zagranicznych pracodawców

Przyjmujemy do pracy pracownika, który kilka ostatnich lat pracował za granicą, głównie w Wielkiej Brytanii. Nie ma żadnych świadectw pracy z tych okresów. Jak ustalić w tej sytuacji jego staż pracowniczy?

Świadectwa pracy nie są jedynym dokumentem, który jest uznawany za podstawę ustalania stażu pracowniczego. Pracodawca powinien wziąć pod uwagę także wszelkie inne dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia pracownika. Mogą to być między innymi wystawione zgodnie z prawem kraju, w którym pracownik był zatrudniony, poświadczenia okresów wykonywania pracy. Za takie uważa się np. odcinki z wypłaconym wynagrodzeniem.

Jakie są skutki niewywiązania się z podpisanej przedwstępnej umowy o pracę

Rekrutowany potencjalny pracownik chce zawrzeć z nami przedwstępną umowę o pracę. Jakie konsekwencje dla pracodawcy będzie miało niezawarcie umowy przyrzeczonej?

W zasadzie strona przedwstępnej umowy o pracę może domagać się dwóch rzeczy. Po pierwsze, ma prawo dochodzić naprawienia szkody, jaką poniosła przez to, że liczyła na zawarcie takiej umowy. Po drugie, jeśli umowa przedwstępna czyni zadość wymaganiom, od których zależy ważność umowy przyrzeczonej, w szczególności wymaganiom co do formy, strona uprawniona może dochodzić zawarcia umowy przyrzeczonej.

WWW.INFORLEX.PL

- Precyzyjna wyszukiwarka
- Codziennie aktualizowana baza wiedzy
- Codzienny kontakt z Ekspertami
- Najlepsze narzędzia w pracy każdego Księgowego

BARBARA PORADA – specjalista w zakresie ubezpieczeń społecznych

Kiedy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego należy podwyższyć do kwoty minimalnego wynagrodzenia

PROBLEM: Nasza jednostka (szkoła) zatrudnia od 1 stycznia 2016 r. pracownika obsługi z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 1371,00 zł, premią w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkiem stażowym w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego. Premia jest pomniejszana za czas choroby. Pracownik w miesiącu choroby otrzymuje taką samą wysokość dodatku stażowego jak w miesiącu, w którym absencja nie wystąpiła. W związku z nieosiągnięciem w 2017 r. kwoty minimalnego wynagrodzenia co miesiąc wpłacany był pracownikowi dodatek wyrównawczy w wysokości 149,15 zł. Pracownik zachorował po raz pierwszy w styczniu 2018 r. Czy ustalając podstawę wynagrodzenia chorobowego, należy uwzględnić także wypłacany w 2017 r. dodatek wyrównawczy? W styczniu 2018 r. pracownik otrzymał również trzynastkę za 2017 r. w kwocie 1887,84 zł.

ODPOWIEDŹ: Podstawa wymiaru wynagrodzenia chorobowego pracownika za styczeń 2018 r. powinna być ustalona z uwzględnieniem premii miesięcznej, dodatku wyrównawczego do minimalnego wynagrodzenia oraz dodatkowego wynagrodzenia rocznego (trzynastki). W podstawie wymiaru zasiłku nie należy uwzględniać dodatku stażowego. Podstawa nie ulegnie podwyższeniu do obowiązującej w 2018 r. kwoty minimalnej podstawy dla zasiłków wynoszącej 1812,09 zł, gdyż razem ze składnikiem wynagrodzenia nieuwzględnianym przy wyliczeniu podstawy wymiaru zasiłku jest ona wyższa od obowiązującego minimum.

UZASADNIENIE: Za wynagrodzenie uwzględniane w podstawie wymiaru zasiłku uważa się przychód pracownika stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu potrąconych przez pracodawcę składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, finansowanych ze środków pracownika, tj. 13,71%.

Podstawę wymiaru wynagrodzenia chorobowego przysługującego pracownikowi stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. A jeżeli pracownik nie jest zatrudniony przez taki okres, podstawę wymiaru stanowi przeciętne miesięczne

wynagrodzenie za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia.

ZAPAMIĘTAJ!

W podstawie wymiaru nie uwzględnia się takich składników wynagrodzenia, jak: premie, nagrody, dodatki i inne, do których zgodnie z postanowieniami układów zbiorowych pracy lub przepisami o wynagradzaniu pracownik zachowuje prawo w okresie absencji chorobowej oraz które są wypłacane za okresy pobierania świadczeń z tytułu choroby.

W razie braku postanowień o zachowywaniu prawa do składnika wynagrodzenia za okres pobierania świadczeń chorobowych uznaje się, że składnik wynagrodzenia nie przysługuje za okresy ich pobierania i należy go uwzględnić w podstawie wymiaru wynagrodzenia chorobowego. Jeżeli jednak, mimo braku odpowiednich postanowień w przepisach płacowych lub umowach o pracę, pracodawca udokumentuje, że składnik wynagrodzenia jest pracownikowi wypłacany za okresy pobierania świadczeń chorobowych, składnika tego nie uwzględnia się w podstawie ich wymiaru.

Wyrównanie do minimalnego wynagrodzenia za czas przepracowany jest przychodem oskładkowym, przysługującym za każdą godzinę pracy. W związku z tym wliczane jest do podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego i podlega uzupełnieniu na takich samych zasadach jak wynagrodzenie za pracę.

Podstawa wymiaru zasiłku chorobowego z tytułu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, po pomniejszeniu o kwotę odpowiadającą stopie procentowej składek na ubezpieczenie społeczne, tj. o 13,71%. **W 2018 r. wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosi 2100 zł, co oznacza, że podstawa wymiaru wynagrodzenia/zasiłku chorobowego po pomniejszeniu o 13,71% nie może być niższa niż 1812,09 zł (2100 zł – 13,71%).** Jeżeli pracownik w okresie pobierania zasiłku chorobowego zachowuje prawo do składników wynagrodzenia, które nie są uwzględniane w podstawie wymiaru zasiłku, gdyż pracownik zachowuje do nich prawo w okresie choroby, to podstawa wymiaru zasiłku wraz z tymi składnikami nie może być niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia. W takiej sytuacji, aby ustalić, czy konieczne będzie podwyższenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego do kwoty minimalnego wynagrodzenia, należy zsumować wszystkie składniki wynagrodzenia o charakterze stałym, tj. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek stażowy, premię miesięczną, itp.

Jeżeli podstawa wymiaru zasiłku obliczona ze wszystkimi składowymi wynagrodzenia jest:

- **równa lub wyższa od minimalnego wynagrodzenia** – podstawę wymiaru zasiłku chorobowego należy ustalić z faktycznie obliczonej wysokości z wyłączeniem składników wynagrodzenia, do których pracownik zachowuje prawo w czasie choroby,
- **niższa od minimalnego wynagrodzenia** – podstawę wymiaru zasiłku należy ustalić od kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Podstawę wymiaru wynagrodzenia chorobowego pracownika, który zachorował w styczniu 2018 r., stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone mu od stycznia do grudnia 2017 r. **W omawianym przypadku do wynagrodzenia należy także zakwalifikować wyrównanie do minimalnego wynagrodzenia za czas przepracowany.** Dodatek stażowy nie jest zmniejszany za okres niezdolności do pracy z powodu choroby, dlatego nie może być wliczony do podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego.

Przykład

Pracownik zatrudniony na pełen etat otrzymuje stałe wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1371,00 zł, premię w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatek stażowy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek stażowy nie jest pomniejszany za czas choroby. W związku z nieosiągnięciem w 2017 r. kwoty minimalnego wynagrodzenia co miesiąc wypłacany był pracownikowi dodatek wyrównawczy w wysokości 149,15 zł. Pracownik otrzymał w styczniu 2018 r. trzynastkę za 2017 r. w wysokości 1887,84 zł.

Pracownik zachorował w styczniu 2018 r. Za czas choroby przysługuje mu wynagrodzenie chorobowe.

Na początku pracodawca powinien ustalić, czy podstawa wymiaru obliczona ze wszystkich składowych wynagrodzenia pracownika jest równa, wyższa czy niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę. W tym celu należy brać pod uwagę wynagrodzenie pracownika składające się z:

- płacy zasadniczej w stałej miesięcznej wysokości: 1371,00 zł – 13,71% = 1183,04 zł,
- premii w wysokości 15% wynagrodzenia (pomniejszanej za czas choroby): 205,65 zł – 13,71% = 177,46 zł,
- dodatku stażowego w wysokości 20% wynagrodzenia (niepomniejszanego za czas choroby): 274,20 zł – 13,71% = 236,61 zł,
- dodatku wyrównawczego do minimalnego wynagrodzenia: 149,15 zł – 13,71% = 128,70 zł.

Do ustalenia podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego czy zasiłków przyjmuje się też składniki wynagrodzenia przysługujące za okresy roczne, w wysokości stanowiącej 1/12 kwoty wypłaconej pracownikowi za rok poprzedzający miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. W chwili zachorowania pracownika trzynastka za 2017 r. została już wypłacona, dlatego uwzględniamy ją w podstawie wymiaru wynagrodzenia chorobowego. Kwota stanowiąca 1/12 nagrody rocznej:

- 1887,84 zł : 12 = 157,32 zł,
- 157,32 zł – 13,71% = 135,75 zł.

Podstawa wymiaru wynagrodzenia chorobowego obliczona ze wszystkich składowych wynagrodzenia pracownika wynosi:

- [(1183,04 zł + 177,46 zł + 236,61 zł + 128,70 zł) × 12] : 12 = 1725,81 zł,
- 1725,81 zł + 135,75 zł = 1861,56 zł.

Podstawa ta, uwzględniająca dodatek stażowy niepomniejszany za okresy choroby, jest wyższa od najniższej podstawy wymiaru obowiązującej w 2018 r. (1812,09 zł), dlatego podstawę wymiaru wynagrodzenia chorobowego za styczeń 2018 r. stanowi faktyczne wynagrodzenie pracownika oraz 1/12 trzynastki za 2017 r., bez dodatku stażowego. Podstawa wymiaru wynagrodzenia chorobowego z faktycznego wynagrodzenia pracownika wynosi zatem 1624,95 zł, co wynika z wyliczenia: 1861,56 zł – 236,61 zł (dodatek stażowy) = 1624,95 zł.

Podstawa jest niższa niż minimalne wynagrodzenie obowiązujące w 2018 r., gdyż nie uwzględnia dodatku stażowego, który zostanie wypłacony w pełnej wysokości obok wynagrodzenia chorobowego.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 3 pkt 3, art. 36 ust. 1, art. 41, art. 42, art. 45 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1368)
- art. 92 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 108; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 305)
- art. 6 ustawy z 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 847)

W jednym z kolejnych numerów „Rachunkowości Budżetowej” w dziale „Prawo pracy” odpowiemy m.in. na pytanie:

W jaki sposób prawidłowo wyznaczyć, które wyjazdy osoby zatrudnionej jako kierowca są dla niej podróżami służbowymi?

Zachęcamy do prenumeraty „Rachunkowości Budżetowej”.

Informacje i zamówienia – tel.: 22 212 07 30, 801 626 666

www.rb.infor.pl

RADOSŁAW TYBURCZY – ekonomista, biegły sądowy z dziedziny rachunkowości budżetowej i finansów publicznych, kierownik oddziału kontroli finansowej w Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy, współpracuje z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie kontroli, autor licznych publikacji

Zmienny składnik wynagrodzenia w podstawie nagrody jubileuszowej

PROBLEM: W ramach „Projektu” beneficjent rozlicza, zgodnie z wytycznymi, koszty pośrednie ryczałtem w wysokości 20% wydatków bezpośrednich. W praktyce oznacza to, że obsługa finansowa „Projektu” może otrzymać wynagrodzenie dopiero wówczas, gdy zostaną zrealizowane wydatki bezpośrednie, mimo że obsługa finansowa jest realizowana w każdym miesiącu, ponieważ sporządzono: zmianę planu finansowego, sprawozdania Rb-28S, naliczono, księgowano i przelano DWR za rok poprzedni oraz rozliczono podatki i składki ZUS. Poza tym rozliczano w ciągu roku różne koszty pośrednie. Pracownik samorządowy prowadzący obsługę finansową „Projektu” nabył prawo do nagrody jubileuszowej w grudniu, natomiast wynagrodzenie za całoroczną obsługę otrzymywał w miesiącach: marzec, wrzesień i listopad. Czy samorządowa jednostka powinna uwzględnić to wynagrodzenie w podstawie nagrody jubileuszowej?

ODPOWIEŹ: W podstawie nagrody jubileuszowej dla pracownika samorządowego należy uwzględnić zmienny składnik wynagrodzenia, jakim jest wynagrodzenie za obsługę „Projektu”.

UZASADNIENIE: Zasady wynagradzania pracowników samorządowych określono szczegółowo w rozdziale 4

„Uprawnienia pracownika samorządowego” ustawy z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (dalej: ustawa o pracownikach samorządowych).

Pracownikowi samorządowemu przysługuje wynagrodzenie stosowne do zajmowanego stanowiska oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych (art. 36 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych).

Stosownie do zapisów art. 36 ust. 2 wymienionej ustawy z tytułu zatrudnienia pracownikowi samorządowemu przysługują następujące obligatoryjne składniki wynagrodzenia: wynagrodzenia zasadnicze, dodatek za wieloletnią pracę, nagroda jubileuszowa, jednorazowa odprawa w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, dodatkowe wynagrodzenie roczne – nabywane na zasadach określonych w ustawie z 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej.

Nagroda jubileuszowa przysługuje w następującej wysokości:

- 75% wynagrodzenia miesięcznego – po 20 latach pracy,
- 100% wynagrodzenia miesięcznego – po 25 latach pracy,
- 150% wynagrodzenia miesięcznego – po 30 latach pracy,
- 200% wynagrodzenia miesięcznego – po 35 latach pracy,
- 300% wynagrodzenia miesięcznego – po 40 latach pracy,
- 400% wynagrodzenia miesięcznego – po 45 latach pracy

– art. 38 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych.

Pracownik samorządowy nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do tej nagrody albo w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody jubileuszowe (§ 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych; dalej: rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych).

Z kolei podstawę obliczenia tej nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi samorządowemu w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze – wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty (§ 8 ust. 6 rozporządzenia o wynagradzaniu pracowników samorządowych).

Nagrodę jubileuszową oblicza się według zasad obowiązujących przy ustaleniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy (art. 38 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych), tj. zgodnie z postanowieniami określonymi w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (dalej: rozporządzenie urlopowe).

Kierując się wymogami określonymi w rozporządzeniu urlopowym, w podstawie ustalenia ekwiwalentu za urlop, a tym samym podstawie nagrody jubileuszowej, należy uwzględnić:

- składniki wynagrodzenia określone w stawce miesięcznej w stałej wysokości należnej w miesiącu nabycia prawa do tego ekwiwalentu/nagrody jubileuszowej (np. wynagrodzenie zasadnicze) – § 15 rozporządzenia,
- składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za okresy nie dłuższe niż miesiąc, wypłacone w okresie 3 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu/nagrody jubileuszowej, w średniej wysokości z tego okresu (np. regulaminowa miesięczna premia/miesięczny dodatek) – § 16 rozporządzenia,
- składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za okresy dłuższe niż miesiąc, wypłacone

KODEKS PRACY 2018

Duże zmiany w przepisach
od 1 stycznia 2018 r.

Zyskaj więcej w wersji **PREMIUM**

Zamów publikację już dziś!

Zak. R. Pienkowskiego w 1987 r.

sklep.infor.pl

22 212 07 30, 801 626 666

bok@infor.pl

w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu/nagrody jubileuszowej, w średniej wysokości z tego okresu (np. kwartalna lub roczna premia/dodatek) – § 17 rozporządzenia.

W sytuacji opisanej w pytaniu nie sprecyzowano, w jakiej formie i jaki charakter ma wypłacane pracownikowi samorządowemu wynagrodzenie z tytułu całorocznej obsługi „Projektu”. Zapewne jest to forma wynagrodzenia będąca uzupełnieniem do stałej miesięcznej pensji, na co zresztą wskazuje jej nieperiodyczny – w relacji do całego roku kalendarzowego – charakter wypłaty, występujący w marcu, wrześniu i listopadzie.

Jak wynika z pytania, cechą tego wynagrodzenia jest to, że zostało ono wypłacone cyklicznie, w nienastępujących po sobie miesiącach, za wykonanie określonego etapu zadania trwającego dłużej niż miesiąc, tj. po realizacji wydatków bezpośrednich „Projektu”. **Z analizy podanych informacji i uwarunkowań prawnych domniemywać należy, że wynagrodzenie**

to powinno być potraktowane jako zmienny składnik wynagrodzenia przysługujący za okres dłuższy niż miesiąc.

A zatem, w mojej ocenie, samorządowa jednostka budżetowa powinna uwzględnić przedmiotowe wynagrodzenie w podstawie nagrody jubileuszowej pracownika. Natomiast zgodnie z wymogami zapisów § 17 rozporządzenia urlopowego, do podstawy tej należałoby wliczyć średnią z kwot wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia za całoroczną obsługę „Projektu” w marcu, wrześniu i listopadzie.

PODSTAWY PRAWNE

- art. 36 ust. 1 i 2, art. 38 ust. 2 ustawy z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 902; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 1930)
- § 8 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1786; ost.zm. Dz.U. z 2017 r. poz. 1621)
- § 15, § 16, § 17 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. z 1997 r. Nr 2, poz. 14; ost.zm. Dz.U. z 2009 r. Nr 174, poz. 1353)

MAREK ROTKIEWICZ – prawnik, specjalista z zakresu prawa pracy, autor licznych publikacji prasowych oraz książkowych o tej tematyce, wykładowca, trener

Korzystanie tego samego dnia z opieki nad dzieckiem i ze zwolnienia w celu załatwienia sprawy osobistej

PROBLEM: Pracownik złożył wniosek o udzielenie mu w tym samym dniu 2 godzin zwolnienia na opiekę nad dzieckiem oraz 2 godzin zwolnienia w celu załatwienia sprawy osobistej. Czy możemy udzielić obu tych zwolnień jednego dnia? W jaki sposób wykazać taki dzień w ewidencji czasu pracy, czy oznaczyć 6 godzin przepracowanych i 2 godziny zwolnienia na dziecko, czy wskazać na 4 godziny przepracowane i 4 godziny nieprzepracowane?

ODPOWIEŹ: Pracodawca może zaakceptować taki wniosek, o ile pracownik nie wnioskował wcześniej w bieżącym roku o udzielenie mu zwolnienia z tytułu opieki nad dzieckiem w dniach. W ewidencji czasu pracy – w odniesieniu do dnia, na który zostały udzielone zwolnienia – należy wykazać 4 godziny przepracowane, 2 godziny płatnej nieobecności oraz 2 godziny nieobecności usprawiedliwionej niepłatnej.

UZASADNIENIE: Pracownikowi wychowującemu przynajmniej jedno dziecko w wieku do 14 lat przysługuje w ciągu roku kalendarzowego zwolnienie od pracy w wymiarze 16 godzin albo 2 dni (art. 188 § 1 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy; dalej: k.p.). Uprawnienie wygasa wraz z ukończeniem przez dziecko 14 lat. Pracodawca może również zwolnić pracownika z pracy na określony czas – na jego

pisemny wniosek – w celu załatwienia sprawy osobistej. W takiej sytuacji powstaje zobowiązanie do odpracowania czasu zwolnienia. Czas odpracowania nie stanowi przy tym pracy w godzinach nadliczbowych nawet wówczas, gdy prowadzi do przekroczenia norm czasu pracy.

Nie ma jakichkolwiek przeciwwskazań, aby pracodawca zgodził się na wniosek pracownika na udzielenie mu obu tych zwolnień od pracy w jednym dniu. Zwolnienie na opiekę nad dzieckiem nie ma pierwszeństwa w udzielaniu, tzn. nie musi być wykorzystane przed innymi zwolnieniami przewidzianymi w prawie pracy. Jednak muszą być spełnione warunki udzielenia tego zwolnienia w godzinach. Poza kwestią podstawową – dziecko nie ukończyło 14 roku życia – zwolnienie z tytułu opieki nad dzieckiem w godzinach może zostać udzielone tylko wówczas, gdy:

- pracownik nie korzystał jeszcze z tegorocznego uprawnienia z art. 188 k.p. i jest to jego pierwszy wniosek o udzielenie tego zwolnienia lub
- w poprzednim wniosku o udzielenie takiego wolnego, złożonym w 2018 r., pracownik wskazał na korzystanie w tym roku ze zwolnienia w godzinach.

Wykazanie wolnego w ewidencji czasu pracy

Karta ewidencji czasu pracy obejmuje informacje o pracy w poszczególnych dobach, w tym pracy w niedziele i święta, w porze nocnej, w godzinach nadliczbowych oraz w dniach wolnych od pracy wynikających z rozkładu czasu pracy w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, dyżurach, urlopach, zwolnieniach od pracy oraz innych usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych nieobecnościach w pracy. W stosunku do pracowników młodocianych pracodawca uwzględni w ewidencji także czas ich pracy przy pracach wzbronionych młodocianym, których wykonywanie jest dozwolone w celu od-

bycia przez nich przygotowania zawodowego. Pracodawca nie narzucił wzoru karty ewidencji czasu pracy, stosowanych zapisów (skrótów) itp. To, czym pracodawca powinien się kierować, to zgodność zapisów z rzeczywistym stanem, ich czytelność i przejrzystość.

ZAPAMIĘTAJ!

Pracodawca prowadzi ewidencję czasu pracy pracownika do celów prawidłowego ustalenia jego wynagrodzenia i innych świadczeń związanych z pracą. Należy w niej umieszczać wszystkie informacje związane z czasem pracy, które w jakikolwiek sposób wpływają na uprawnień pracownicze.

Pracodawca powinien stosować w ewidencji różne rodzaje skrótów dotyczących poszczególnych nieobecności pracownika. Wiąże się to z różnym sposobem rozliczania nieobecności (zwolnień) płatnych oraz występowaniem zwolnień nieodpłatnych. Ograniczenie się tylko do oznaczenia „nieobecność płatna” i „bez zachowania prawa do wynagrodzenia” będzie niewystarczające.

Wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy przysługuje tylko wtedy, gdy przepisy prawa pracy, tzn. ustawy, akty wykonawcze, oraz np. regulamin pracy na to wskazują (art. 9 i art. 80 k.p.). **Za czas zwolnienia na opiekę nad dzieckiem z art. 188 k.p. pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia. Natomiast przepisy powszechnie obowiązujące nie przyznają prawa do wynagrodzenia za czas wyjść prywatnych, a zatem – co do zasady – powinno być ono za ten czas potrącone.** Płatny jest czas odpracowania, który jednak następuje z reguły w innych dniach. Wyjście prywatne powinno być zatem oznaczone w ewidencji jako czas zwolnienia bez prawa do wynagrodzenia; dobrze aby było ponadto dookreślone jako zwolnienie w celu załatwienia sprawy osobistej udzielone na wniosek pracownika. ■

PODSTAWY PRAWNE

- art. 9, art. 80, art. 149, art. 151 § 2¹, art. 188 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 108; ost.zm. Dz.U. z 2018 r. poz. 305)
- § 8 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 894)

PRAKTYCZNE KOMENTARZE 2018

z raportami specjalnymi „Plusy i minusy zmian”

Sprawdź na: sklep.infor.pl

W NASTĘPNYCH NUMERACH Rachunkowości Budżetowej polecamy m.in.:

- ▶ Jak należy ująć w księgach rachunkowych jednostki budżetowej odszkodowanie uzyskane od firmy ubezpieczeniowej
- ▶ Walka ze smogiem wolna od PIT – mieszkańcy nie zapłacą podatku od dotacji gminnych
- ▶ Prawo do świadczenia wychowawczego a opieka naprzemienna

PRENUMERATA 2018

Rachunkowość Budżetowa

na 12 miesięcy w cenie 899 zł brutto

POLECAMY RÓWNIEŻ MIESIĘCZNIKI:

PORADNIK Rachunkowości Budżetowej

na 12 miesięcy w cenie 789 zł brutto

Gazeta Samorządu i Administracji

na 12 miesięcy w cenie 689 zł brutto

 www.sklep.infor.pl

 801 626 666, 22 212 07 30

 bok@infor.pl

Grupa INFOR PL

Prezes Zarządu
Ryszard Piętkowski
INFOR PL Spółka Akcyjna
01-042 Warszawa, ul. Okopowa 58/72
www.infor.pl

Dyrektor Centrum Wydawniczego
Marzena Nikiel
e-mail: marzena.nikiel@infor.pl

Redaktor naczelny Grupy Finanse Publiczne
Agnieszka Oleksiak
e-mail: agnieszka.oleksiak@infor.pl

Redaktor prowadzący
Magdalena Grotkiewicz
e-mail: magdalena.grotkiewicz@infor.pl

Zespół redakcyjny
Agnieszka Grodek – redaktor merytoryczny
Małgorzata Masłowska – redaktor merytoryczny
Nina Anusik – korekta
Elżbieta Marszałik – sekretarz redakcji
Anna Stefańska – redaktor graficzny

Adres redakcji
01-042 Warszawa
ul. Okopowa 58/72
tel. 22 530 44 76
www.rb.infor.pl

Dział Łączności z Czytelnikami
tel. 22 530 44 76

Biuro Reklamy
Kamilla Alchimowicz
tel. 22 530 40 75, 519 061 400
e-mail: kamilla.alchimowicz@infor.pl

Zamówienia na prenumeratę
Biuro Obsługi Klienta
01-042 Warszawa, ul. Okopowa 58/72
tel. 22 761 30 30, 801 626 666
e-mail: bok@infor.pl
www.sklep.infor.pl

Zamówienia na prenumeratę przyjmują również:
RUCH SA, prywatni kolporterzy oraz urzędy pocztowe.
Copyright by INFOR PL S.A. Publikacja jest chroniona przepisami prawa autorskiego. Wykonywanie kserokopii lub powielanie inną metodą oraz rozpowszechnianie bez zgody Wydawcy w całości lub części jest zabronione i podlega odpowiedzialności karnej.

Druk: VIVA
INFOR PL S.A. jest podatnikiem VAT,
NIP 1180093066

Materiałów niezamówionych nie zwracamy, zachowując sobie prawo do skrótów i zmian tytułu. Nie ponosimy odpowiedzialności za treść reklam zamieszczonych na łamach.

Nakład: 6985 egz.

NOWE ROZPORZĄDZENIE O PLANIE KONT OD 1 STYCZNIA 2018 R.

KSIĄŻKA: „Wzorcowy plan kont w kontekście polityki rachunkowości”
+ **WIDEOSZKOLENIE** na pendrive: „Plan kont” w cenie **208 zł** (brutto)

- Czy zaktualizowałeś już politykę rachunkowości w swojej jednostce, czy jest dostosowana do nowych zasad?
- Czy uwzględniłeś zmiany m.in. w zakresie opisów do kont 130, 640 czy 851?

W naszej publikacji znajdziesz wszystkie informacje niezbędne do przygotowania dokumentacji opisującej przyjęte w Twojej jednostce zasady (politykę) rachunkowości.

Szczegóły na: sklep.infor.pl

KOMPLEKSOWA BAZA WIEDZY

dla jednostek sektora finansów publicznych

Testuj
bezpłatnie

Nowości w INFORLEX Administracja

- Nowe rozporządzenie w sprawie rachunkowości oraz planów kont – komentarz do zmian
- Nowa sprawozdawczość budżetowa – zestawienie zmian
- Kodeks pracy 2018. Praktyczny komentarz z przykładami
- Przewodniki po zmianach przepisów 2017/2018. Podatki, rachunkowość, prawo pracy, ubezpieczenia

inforlex.pl

